

Çağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sağlıklı, Mutlu, Başarılı nice yıllara...

Ne kadar Zengin olsan,
Ancak yiyebileceğin kadar yersin.
Denize testiyi daldırsan,
Alabileceğin kadar su alır,
gerisi kalır.

Mevlana

- Sömertlik ve yaradım etmede akarsu gibi ol
- Şerhâat ve mehâmette güneş gibi ol
- Sözcükânnun kâsurânî etmede gece gibi ol
- Şiddet ve asâbette ölü gibi ol
- Torosu ve alçak gönüllükte toprak gibi ol
- Hoşgörânlükte deniz gibi ol
- Fâa dâğılan gibi görün, ya görünâğılan gibi ol

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

KASIM - ARALIK 2013

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Kasım - Aralık 2013 Yılı: 27 Sayı: 263-264
Baskı Tarihi: 13/01/2014

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Sahibi

Ahmet ÇETİN

Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Yazı İşleri Müdürü
Mustafa Kamil ATEŞ

Yazı Kurulu
**Mevlüt ÖKSÜZOĞLU-Samettin AKBAŞ -
Alper BİLGİN - Ahmet DEMİRKOL-Mehmet UĞUR**
İletişim: **Ömer ÖZTÜRK**

Yönetim Merkezi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA Tel: 0 312 426 75 90
Faks: 0 312 438 41 96

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yukarıyancı Şb.
IBAN No: TR26 0001 0008 3239 7751 6850 06
Hesap No: 39775168-5006
Yukarıyancı- ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir. Gönderilen
yazılar yayımlansın, yayımlanmasın iade
edilmez ve telif ücreti ödenmez. Dergide
yazının yayımlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez. Yazılardaki
fikirlere yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım
A. Fuat ATEŞÇİ
Armonia Reklam Ajansı
0 312 221 06 38

Baskı
HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
İvedik O.S.B. Matbaacılar Sanayi Sitesi 1515.
Sok. E Blok No: 26 Yenimahalle - ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Ağın - **Suat UYANIK** • İstanbul - **Ahmet SAMUR**
İzmir - **Akın ERGÜL** • Malatya - **Sait YALÇIN**

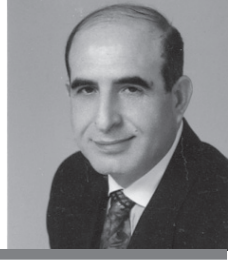
Ön Kapak
Güncel Konular

Arka Kapak
Ağın'da Kış

İÇİNDEKİLER

Andımız.....	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
İçimizden Biri (Mehmet BALTACI).....	5
Mustafa Kamil ATEŞ	
10 Kasım ve Atatürkçülük	8
Hüseyin BAŞDOĞAN	
Şair, Ressam (Mehmet ERGÖNÜL).....	11
Hüseyin BAŞDOĞAN	
Gördük Ebedi Cedleri	14
M. Cavit ALPARSLAN	
Çekiç	18
Osman S. KAPUSUZ	
Ağın'a Uzanır Köprüler.....	21
Dursun ÖZDEN	
Yalnız Adam.....	23
Çelik GÜLERSOY	
Şiirler.....	25
Mustafa ÖZDEM - Mustafa ŞAHİN	
Trafik Sigortası.....	26
Türkiye Sigortalar Birliği	
Kısa Kısa Haberler.....	28
Derleme	
Evlenenler.....	30
Doğanlar.....	30
Vefat Edenler.....	31

ANDIMIZ...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Bugün 8 Ekim 2013. Uzun bir süredir gündemde olan ve ilk zamanlar “açılım”, daha sonrasında ise “Demokratikleşme Paketi” adı altında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın açıkladığı pakette yer alan ANDIMIZ konusu bugünkü Resmi Gazetede yayımlanan yönetmelik değişikliğiyle, resmen yürürlükten kaldırılmış oldu.

Resmi Gazetede: “Milli Eğitim Bakanlığında: Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinde değişiklik yapılmasına dair Yönetmelik. Sayı: 28789

Madde 1 : 27.08.2003 tarihli ve 25212 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin 12. Maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.”

İfadesiyle yer alan düzenleme ANDIMIZ’ı yürürlükten kaldıran bir düzenleme olarak tarihteki yerini alıyordu.

Başkalarını bilemem ama, yaz-kış, yağmur-çamur demeden İlk Okulda her gün büyük bir zevkle, yüksek sesle okuduğum, ezberlediğim ve yaşamımda temel ilke olarak uyguladığım Andımız benim için önemli ve değerliydi.

Atalarımız bize doğru olmamızı, çalışmamızı, küçükleri korumamızı, büyüklerimizi saymamızı, şehitlerimizin kanlarıyla kazanılmış vatanımızı ve bu vatan için mücadele eden milletimizi sevmemizi öğütüyordu...

Keşke herkes Andımızdaki ilkelere sahip insanlar olabilseydi... Evet yıllar

sonra baktığımızda çevremizin, doğru, dürüst, çalışkan, vatanını ve milletini seven insanlarla dopdolu olmadığını biz de görüyorduk. Biz de bu insanların sayılarının az olmasına, ANDIMIZ’da verilen söze sadık kalınmamasına üzülyorduk ama bundan dolayı ne ANDIMIZ’a ne de onu yürürlüğe koyanlara kızmıyorduk, hatayı onlarda bulmuyorduk...

Büyük önderimiz ATATÜRK’ün bulunduğu ortamlarda bile hiç kimseden çekinmeden düşüncelerini her koşulda ve ortamda açıkça ifade etmekten çekinmeyen bir siyasetçi olarak tanınan zamanın Milli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip tarafından 1933 yılında yürürlüğe konulan ve tam 80 yıl yürürlükte kalan ANDIMIZ ilk kez 1972 yılında değiştirildi.

29 Ağustos 1972 tarih ve 14291 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan ilkokullar yönetmeliğinin 78. Maddesinde and’da yer alan “budunumu” kelimesi “milletimi” olarak değiştirilirken “Türküm, doğruyum, çalışkanım” diye başlayan cümle ile “Ne mutlu Türküm diyene” cümlesi andımıza eklendi:

And, 1997 yılında ikinci defa değiştirildi. “Öğrenci And’ı”nın günümüzde söylenmekte olan metni, Millî Eğitim Bakanlığı Tebliğler Dergisinin Ekim 1997 tarih 2481 sayısında yayımlanan Millî Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin 10. Maddesiyle belirlenmiştir. Bu maddeye göre ilköğretim okulunda öğrenciler, her gün dersler başlamadan önce öğretmenlerin gözetiminde topluca aşağıdaki “Öğrenci Andı”nı söylüyorlardı:

İşte artık yürürlükte olmayan ve anılarda kalan o And:

“Türk’üm
Doğruyum,
Çalışkanım,
İlkem; küçüklerimi korumak,
Büyüklerimi saymak,
Yurdumu, milletimi özümden çok sevmektir.
Ülküm; yükselmek, ileri gitmektir.
Ey büyük Atatürk!
Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe,
Hiç durmadan yürüyeceğime and içerim.
Varlığım Türk varlığına armağan olsun.
Ne mutlu Türk’üm diyene!”

Biz öyle algılamasak da, bazılarına göre bu söylevler ırkçılıktı, bazılarına göre ise islam dışı idi ve yürürlükten kaldırıldı...

Oysa biz, haçlı ordularına karşı koyan, memleketinin her bir yeri işgal edilmiş, can, mal ve ırzı saldırı altında, tehlikede, özgürlüğü elinden alınmış bir ortamda şerefsizce yaşamaktansa vatani, milleti ve bayrağı için onurlu bir şekilde hayatını feda etmeyi göze alan büyük önderimiz Atatürk ve tüm savaşan atalarımızla, onların yaptıklarıyla, ANDIMIZ da dahil tüm eserleriyle gurur duyuyoruz. Bize bağımsız bir vatan, Türkiye Cumhuriyeti Devletini armağan ettikleri için onlara minnet duyuyoruz. Şehitlerimizin, gazilerimizin huzurunda hep saygı ile eğildik bugün de saygı ile eğiliyoruz. Bugüne kadar Andımızdaki gibi, onlara yakışır bir insan olmaya çalıştık, hala da çalışıyoruz... Küçüklerimizi, yardıma muhtaç olanları koruduk, hala da korumaya çalışıyoruz. Tüm yaşça büyüklerimize yaşından dolayı saygı duyduk, yaşına uygun davranmayanlara, doğru, dürüst olmayanlara bile acaba bizim bilmediğimiz göremediğimiz bir şey mi var? Diye, değerlendirerek saygısızca davranmamaya çalıştık, hala da aynı yoldan yürüyoruz... Başka yurdumuz yok, bu vatan bizim, onun için gönülden bağlı ve özümüzden çok seviyoruz vatanımızı da milletimizi de. Bana göre ANDIMIZ’ın gösterdiği yol

ve büyük önderimiz Atatürk’ün açtığı yol aynı yol’ dur. Bu yol AKIL yoludur, BİLİM yoludur, BAĞIMSIZLIK yoludur, BARIŞ yoludur, İNSANLIK yoludur, İNANÇ yoludur, o günkü kaos ortamından çıkış yoludur ve pek çok kimse gibi benim de bugün bile inanarak yürümeye çalıştığımız yoldur...

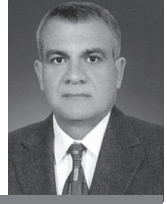
AND’larla doğru insan, çalışkan insan olunmayabilir. AND bir hatırlatmadır. AND bir yol göstericidir. İnsan önce hatırlar sonra uygular. Bana göre güzel ve gerekli bir hatırlatma idi. Bizim kuşağımızın büyük bir çoğunluğu bu andı BİR YEMİN gibi algılar ve uygulardı. ANDIMIZ’la dünümüzü bugün yeniden yaşıyorduk. O bizim için dünden kalan bir iz ,bir anı’ ydı... Bize bu kuralların aynı zamanda islami kurallar olduğu, ayetlerle, hadislerle de benzeri kuralların düzenlendiği de öğretilmişti. (Bu konuda daha detaylı bilgi edinmek isteyenler, Nurullah Çetin,” Andımız Ayet mi?” Milli Güvenlik ve Dış Politika Araştırma Merkezi,30.9.2013 tarihli yazıyı inceleyebilirler.) Ama ne oldu, kaldırıldı bize sormadan, hiç fikrimiz alınmadan. Kuşkusuz ANDIMIZ olmadan da olur. Varsın çocuklarımız Türküm, Doğruyum, Çalışkanım ... demesin, ama doğru, dürüst bir insan olsunlar...

Zaten yıllar geçiyor, zaman ve insanlar değişiyor, farklılaşıyor. Bugün yıllardır doğru bildiklerimize yanlış, yanlış diye bildiklerimize doğru diyor bazıları...

Bu yeni uygulama ne getirir, ne götürür bunu zaman içinde kısmet olursa yaşayarak göreceğiz, biz görmesek de çocuklarımız, torunlarımız görecektir... Ama bence, herkesin bir andı, ona yol gösteren ilkeler olmalı, bizim andımız da kalmalıydı, varsa şikayet edenler onlar da dinlenmeli, onların da talepleri karşılanmalı, kimse okumaya zorlanmamalı, ama bence 80 yıl sonra çözüm şekli bu olmamalıydı...

Kalın sağlıcalıkla...

İçimizden Biri Mehmet BALTACI

Mustafa Kamil ATEŞ

Keban Barajında su toplanmaya başladığından bu yana, Ağın yöresindeki insanların en büyük sorunlarından bir tanesi de aksayan ulaşım oldu. Yani köprü yapılması olmuştur. Bu sorunun giderilmesi için dernekler kuruldu, siyasilere görüşmek için heyetler oluşturuldu. Hatta Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman DEMİREL ile de görüşüldü. Özellikle her seçim öncesinde siyasi parti yöneticileri, köprü'nün yapılması için sözler verdiler. Fakat sonuç her defasında olumsuz oldu. Ankara Ağın Derneğinin de bu konuda girişimleri oldu.1993 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü Köprüler Dairesi başkanlığı görevine şimdi Ağın İlçesi'nin Akpınar Mahallesi olan eski adıyla Andiri Köyü'nden inşaat Yüksek Mühendisi Sayın Mehmet Baltacı atandı. Görevi sırasında Türkiye'de bu dönemde yapılması planlanan pek çok köprü'nün projesinin oluşturulması veya yapımında imzası bulunan bir hemşerimizdir. Ağın Karamağara Köprüsü'nün programa alınması, ihalesinin yapılmasında önemli katkılarının olduğunu biliyoruz. Her ne kadar köprü tamamlanmamış olsa da, bu atılan adım,bugün projenin tamamlanması için, ödenek ayrılmasında katkısı büyüktür. Bu önemli projenin oluşmasında katkısı bulunan Sayın Mehmet Baltacı'yı hatırlatmak, tanımayanlara, tanıtmak istiyorum.

K.ATEŞ : Sayın Mehmet Baltacı sizin eski adıyla Andiri Köyü'nden olduğunuzu biliyoruz. Fakat sizi daha yakından tanımak açısından, ailenizi ve kardeşlerinizi tanıtır mısınız?

M.BALTACI: Babam Andiri Köyü Orta Mahallesi Baltacıgil'den 1923 doğumlu Necip Baltacı, Annem ise Yukarı Mahalleden Derviş Dayı'nın kızı 1921 doğumlu Fatma

Baltacı'dır.Babam 2004, Annem ise 2012 yılında vefat ettiler. Her ikisine de tanrıdan rahmetler dilerim, mekanları cennet olsun. Dört kardeşiz, kardeşlerimden 1949 doğumlu Servet, Beyelması Köyü'nden Nizam Karadağ'la evli, 1952 doğumlu Fikret Baltacı Ankara'da oturmakta ve sıhhi tesisatçılık yapmakta, 1955 doğumlu en küçük kardeşim Fikriye Baltacı ise Devlet Su işleri Genel Müdürlüğü'nde Şube Müdürü olarak görev yapmaktadır.Babam 1942 yılında askerliğini yapmak üzere Ankara'ya geliyor. Askerlik, Ankara Fişek Fabrikasında 4 yıl sürüyor. Fişek Fabrikasında görevi gereği teknik bilgilerini geliştiriyor. Askerlik sonrası köyüne dönmek istemiyor. Çünkü köydeki kazancının karnını doyurmayacağını ve çocuklarının istikbali için Ankara'nın şans olduğunu düşündüğünden Ankara'da kalmaya karar veriyor. Askerlik sırasında kazandığı bu teknik bilgileri kullanmak istiyor. Bu düşünceyle 1957 yılından 1987 yılına kadar Ankara'da kendisinin açmış olduğu sıhhi tesisat dükkanında tesisatçılık yaparak ekmek parasını kazandı.

K. ATEŞ: Babanızı kutlamak gerekir. Eminim anne ve babası o dönemde köye gelip, kendilerine yardım etmesini,tarlaları ekip biçmesini istemişlerdir. Ama o kazandığı meslekle daha iyi bir yaşam ve çocuklarının eğitimi için Ankara'nın şans olacağını görmüştür.Buna göre çocukluk ve eğitim yaşamınız iki yörede geçmiş olmalıdır. Bu dönemler nerede ve nasıl gerçekleşti anlatır mısınız ?

M.BALTACI: Ben 1942 yılında Andiri'de doğdum. Babam Ankara'da 2.Dünya Savaşı nedeniyle 4 yıl askerlik yaptığı için, çocukluğumun büyük bir kısmı köyümde geçti. 8 yaşında ilkokula başladım. İlkokulun 1 ve 3. sınıflarında öğretmenim Nuri Karadağ, 2. sınıf öğretmenim Halim Dinçer'di. Köydeki okul günlerimden aklımda kalan bir olayı anlatmak istiyorum. 2.sınıfta iken okuma kitabında baba ile oğlu arasında geçen yağmur konulu bir metin vardı. Halim Hoca bu metnin ezberlenmesini istedi. Yarın ki derste ezberi soracağım,buna göre hazırlanın dedi.Ertesi gün derste ilk olarak beni kaldırdı. Metni ezbere okumaya başladım. Fakat metnin bir yerini unuttum.Bunun üzerine Halim Hoca kulağımdan tuttuğu gibi yukarı doğru çekmeye başladı.Kulağımın kopmasından korkarak iki elimi, öğretmenim omzuna koyarak destek vermeye çalışırken,birden kapı açıldı.Halim

Hocanın hanımının içeri girip evin anahtarını bırakması sayesinde kulağımı kurtarmış oldum.. Yetişmemizde Önemli katkılarının olduğunu Ankara'daki ilköğretimde eğitimime devam ettiğimde anladım. Kendilerini rahmetle anıyorum. Babam askerlik sonrasında Ankara'daki işlerini düzene koyduktan sonra bizi Ankara'ya çağırdı. Babam evi Gülveren Semtinde tutmuştu. Bu nedenle ilkokulun 4 ve 5. sınıflarını Gülveren İlkokulunda tamamladım. Doğunun bir köyünden gelen bir öğrencinin Ankara merkezindeki okulun ara sınıfından derslere başlaması ve müfredatı yakalaması kolay bir durum değildir.Yeni sınıftaki öğretmenim önceleri yadırgamıştı. Fakat sınıfın en iyi öğrencileri arasına girmeme şaşırdılar. Bu başarıda Andiri'deki öğretmenlerimin katkısı önemliydi. 1955 yılında ilkokuldan mezun oldum. Hatta bu okulun ilk mezunlarıydık. Ortaokul ve liseyi Ankara Kurtuluş lisesinde okudum.Bu okul o dönemlerde Ankara'nın en iyi okullarından birisiydi.1962 yılında liseyi bitirdim.1963 yılında girdiğim üniversite sınavında aldığım puanla İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Fakültesini kazandım.O yıllarda İTÜ Mühendislik Fakültelerinin öğrenim süresi 5 yıldır.Mezunları Yüksek Mühendis oluyorlardı. İTÜ-3 sınıfındayken Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Mühendislik Fakültesinde okuyan öğrencilere burs verdiğini duydum.Ailemden habersiz burs için başvuruda bulundum.Burs başvurum kabul edildi. Babam burs aldığımı öğrenince bana sitem etti.Benim senin okul masraflarını karşılayacak kazancım var demişti. Başarılı üniversite öğrencilik yıllarım oldu. 1968 yılında İnşaat Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum.

K.ATEŞ: Eğitim ve öğretim dönemi tamamlanmış oluyor. Eğitiminize Ağın'da devam etmiş olsaydınız çok daha farklı bir konumda olabilirdiniz.Babanızın Ankara'da kalmaya karar vermesinin ne kadar isabetli olduğu anlaşılabilir oluyor.İnsan yaşamındaki önemli aşamalardan birisi tamamlanmış oluyor. Yeni dönemde iş yaşamı başlayacak, Karayollarında burs almanız bir anlamda iş hazır demektir.Fakat 1968 yılında İTÜ mezunu bir mühendis işsiz kalmaz. İş hayatı nasıl gerçekleşti. Nerelerde ne görevler aldınız, anlatır mısınız?

M.BALTACI: Karayollarından burs aldığım için, işim hazırды. Nitekim atamam hemen yapıldı.İlk görevim Karayolları Genel Müdürlüğü Köprüler Dairesin'de göreve başladım.Fakat bir süre sonra Zemin Mekaniği Dairesine geçtim. Bu dönemde İstanbul'da yapılacak olan Boğaziçi Köprüsünün ön çalışmaları yapılmaktaydı. Köprü yapımı sırasında köprünün yaklaşım yollarının şev stabilite tahriklerini ben yaptım. Bu görevim sırasında heyelan projelerin hazırlanmasında görev aldım. 1969 yılında yedek subay öğrencisi olarak İstanbul Kağıthane İstihkam okulunda askerlik görevi başladı. İstihkam okulundayken,

okuldan sadece 2 kişi komando eğitimi için seçildi. Bunlarda birisi de ben oldum. 2 aylık süre için Eğridir Komando okuluna gönderildik. Ağır 2 aylık komando eğitimini tamamladıktan sonra (bu eğitimi neden aldığımızı hala anlamış değilim) meslek kurası ile Ankara Hava Kuvvetleri Komutanlığı İnşaat Emlak Dairesin'de göreve başladım. 1971 yılında terhis oldum. Askerlik sonrası izinli olarak ayrılmış olduğum Karayolları Genel Müdürlüğü'ndeki görevime geri döndüm. Çocukken ayrıldığım memleketimi tanımak ve bu yöreye hizmet etmek için kendi isteğimle, Karayolları Elazığ 8.Bölge Müdürlüğünde Köprü Kontrol Mühendisi olarak atamam yapıldı. Kısa bir süre sonra Bölge Köprü Şefi ve arkasında Bölge Yapım Şefi olarak görevlendirildim. Elazığ Bölgesindeyken Keban Barajı Yapımındaki köprü çalışmalarında ve Bingöl Depremi nedeniyle gerçekleşen çalışmalara önemli katkılarım oldu. Elazığ Bölgesinde Keban Barajı yapımından dolayı oluşan Feribot Rampa yaklaşım yollarının yapımında çalışmalarım oldu. Elazığ 8. Bölge Müdürlüğü görev alanında Malatya, Adıyaman, Bingöl, Tunceli ve Elazığ illeri bulunuyordu. Bu illerde yapılan köprü ve yol yapımlarında bizzat çalıştım. Bingöl Depremi sırasında tahrip olan tüm karayollarının tamiri,bazı bölgelerde yeniden yapılmasından sorumlu oldum. 1975 yıllarında Ağın Belediye Başkanı Sayın Sadi Kapısız ile birlikte Feribot-Ağın arasındaki yolların güzergah belirlenmesinde birlikte çalıştık. 1975 yılında yolun ihalesi yapıldı. O yıl yol alt yapı işleri bitirildi. 1976 yılında ise Malatya yol ayrımı – Feribot arası ihalesini yapıp,alt yapı işlerinin o yıl % 70 tamamlanması sağlandı. 1977 yılında Karayollarından aldığım bursa karşılık mecburi hizmetim sona erince, mesleğim olan inşaat işlerini serbest meslek olarak yürütmek amacıyla Karayollarından istifa ettim. Serbest İnşaat Mühendisi olarak 1 yıl çalıştıktan sonra, 1978 yılında DSİ Karakaya Baraj inşaatında Proje Müdürü olarak sözleşme imzaladım. Bu görevi 1980 yılı ortalarına kadar sürdürdüm. Karakaya Barajı inşaatından ayrıldıktan sonra Karayolları Genel Müdürlüğü'nden gelen teklif üzerine Karayolları Genel Müdürlüğü Yol Yapım Fen Heyeti Müdürü olarak tekrar eski yuvama döndüm. Bu görev 1988 yılına kadar sürdü.1988 yılında Karayolları 9.Bölge Müdürü olarak Diyarbakır'a atamam yapıldı.

1993 yılına kadar Diyarbakır bölgesindeki Karayolları çalışmalarının sevk ve organizasyonunu gerçekleştirdim.1993 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü Köprüler Dairesi Başkanlığı görevine atamam yapılıncaya kadar Ankara yolu göründü.

K.ATEŞ: Müsaade ederseniz burada araya girmek istiyorum.Bu tarihe kadar Karayolları Genel Müdürlüğü'nün çeşitli birimlerinde gerek mühendis olarak ,gerekse yetkili müdür olarak

önemli görevlerde bulundunuz. Bu görevler de önemli olmasına rağmen Köprüler Daire Başkanlığı, Türkiye genelinde yapılacak olan yapıyı devam eden köprüler üzerinde inisiyatif sahibi olmak hem güzel hem de zor bir görev, politikacılar yakınız bırakmazlar. Bu dönemi ayrıca anlatır mısınız?

M.BALTACI: Türkiye’de önemli eksikliklerden birisi olarak gördüğüm, baraj gölleri üzerindeki özel köprülerin yapımı, ülke güvenliği açısından çok öneme sahip olduğunu düşünüyorum. Bu göreve geldikten sonra, ilk işim bu tür baraj gölleri üzerinde bulunan özel köprülerin yapımı konusunda çalışmalar yapmaya önem vermektir. Bu bağlamda Diyarbakır Dicle Baraj Gölü üzerindeki Dicle – Dibni Köprülerinin (Lice – Ergani arasındaki aksta) yapımı konusunda çaba sarf ederek, inşaatların tamamlanmasını sağladım. Diğer taraftan Ağın Karamağara Köprüsü’nün yapımı konusunda somut adımlar atıp, 2001 köprü yapım çalışma programına alınmasını sağlayarak, aynı yıl içerisinde ihalesinin yapımını gerçekleştirdim. Diğer taraftan Atatürk Baraj Gölü üzerindeki Nisipi Köprüsü, Elazığ Pertek arasındaki Pertek Köprüsü, Malatya Beylerderesi viyadüğü projesinin etüdü konusunda yoğun çalışmaları oldu. Malatya – Elazığ arasında bulunan Kömürhan Köprüsü’nün genişleme derzlerinin onarımında da çalışmaları oldu. Görevim gereği Tüm Türkiye’deki köprü projelerinin oluşturulması, yapımı ve mevcut köprülerin onarımı ve güçlendirilmelerinde görevim gereği aktif olarak bulundum. Ayrıca Türkiye’de bulunan tarihi köprülerle Bosna’da bulunan Mostar Köprüsü’nün onarımı konusunda çalışmaları oldu. Karadeniz Sahil Yolunda yapılan tüm köprülerin projelerinin onaylanması, yapımının denetimi konusunda aktif olarak görev yaptım. Bu arada Ağın Köprüsü’nün sistemiyle ilgili olarak Hırvatistan’ın Dubrovnik şehrinde incelemelerde bulundum. 2003 yılının Nisan ayında bu görevimden emekli oldum. Gap İnşaat firmasının, Türkmenistan Aşkabat’ta Türkmen Başının konutuna giden protokol yolunun yapımında danışman olarak çalıştım. 2004 yılı sonunda Türkiye’ye geri döndüm. 2006 – 2011 yılları arasında merkezi Ankara’da bulunan Mön İnşaat firmasında yönetici olarak görev yaptım. 2011 tarihinden bu yana tamamen emekli olarak yaşamımı Ankara’da sürdürüyorum.

Genç inşaat mühendislerine önerim, karayolcuların meşhur bir tabiri vardır. “Karayolcuların pudrası tozdur” Yani Genç Mühendislerin önce şantiyelerde işe başlamalarını tavsiye ederim. Şantiye çalışması mesleki güveni artırır. Sonra ofiste proje çalışmaları halinde, alanında söz sahibi olur. Mesleki deneyim ve proje bilgisine sahip olan bir mühendis her zaman aranan ve iyi ücretle çalışma şansını yakalar, diye düşünüyorum.

K.ATES: İyi bir üniversiteden mühendis olarak mezun oldunuz, hemen de iş buldunuz. Yani ekmek parası kazanır duruma geldiğinize göre evlilik kapıda demektir. Zaten anne ve babanız da artık yakınız bırakmayacaklardır. Evlilik nasıl gerçekleşti. Çocuklarınızı tanıtır mısınız?

M.BALTACI: 1968 yılında üniversite biter bitmez, görücü usulü ile babamın Demirlibahçe’den tanıdığı Adıyaman Besni ilçesinden Vakkas Şahin’in kızı Şehnaz Hanımla evlendim. Bu evlilikten 1971 doğumlu oğlum Şafak, 1972 doğumlu kızım Semay isimli 2 çocuğum var. Kızımdan 19 yaşında Burak isiminde torunum var. Şeker hastalığına yakalanan eşim, uzun süre tedavi görmesine rağmen sağlığına kavuşamadı. Şehnaz Hanım 2000 yılında vefat etti. Mekanı cennet olsun. Çocuklarım ve torunumla yaşamımı sürdürmekteyim.

K.ATES: Eşinize tanrıdan rahmet dilerim. Hemşerimiz olarak ülkemizin Elazığ ve Diyarbakır bölge müdürlüklerinde, sonunda da Karayolları Genel Müdürlüğü’nde Türkiye genelinde çalışmalarda bulundunuz, Ağın Köprüsü’nün başlamasında yararlı çalışmalarınızdan dolayı teşekkür ederiz. Ankara’ya geldikten sonra derneğimizin üyesi oldunuz. Üyeliğiniz hala devam etmektedir. Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin çalışmaları konusunda öneri ve eleştirilerinizi almak istiyorum.

M.BALTACI: Derneğimizden Ağın’ın kalkınması için bazı projelerin üretilmesi ve projelerin hayata geçirilmesi konusunda çalışmalar yapmasını önermekteyim. Bazı Ağın’lı hemşerilerimizin Ağın merkez veya köylerindeki, baba evlerinin çoğu harap olmuş durumda, bir kaç gün de olsa, yöresini görmek, hasret gidermek istemektedir. Fakat barınma büyük sorun olmaktadır. Kaymakamlık veya Belediye aracılığı ile kalınabilecek otel ve kaliteli lokanta yapılması konusunda aracı olmasını isterim. Dernek çalışmaları özveri gerektirmektedir. Bu nedenle dernek yönetim kuruluna çalışmalarında başarılar dilerim.

K.ATES: Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin uzun yıllardır, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi’ni yayınlanmaktadır. Dergi abonesi olarak, dergi için neler söylemek istersiniz?

M.BALTACI: Ağın Düşün ve Sanat Dergisini çok önemsiyorum. Ağın’lı dostlarımızın yazı ve şiirlerini okumak, memleketten haberleri takip etmek, güzel bir duygu, derginin çıkarılmasını sağlayan arkadaşlara teşekkür ederim. Tüm Ağın’lı hemşerilerimize sağlıklı, mutlu yarınlar dilerim.

K.ATES: Bende dernek ve dergi yönetimi adına size çocuklarımızla nice sağlıklı mutlu yarınlar diler, bu söyleşi için teşekkür ederim.

10 Kasım ve Atatürkçülük

Hüseyin BAŞDOĞAN

Mustafa Kemal. 1881’de Selanik’te doğar. Manastır İdadisini bitiren Mustafa Kemal, harp okuluna girdi. Okuldaki yakın arkadaşlarıyla el yazısıyla bir dergi çıkarmaktadırlar. (Atay, 1999, s.38)Henüz yirmi yaşında harp akademisindedir. Birtakım düşünce ve duygulara kapılır. Özgürlük, demokrasi.bağımsızlık meltemleri dünyasını sarmaya başlar.Bu duygular, Mustafa Kemalî. Çanakkale ve Kurtuluş Savaşı kahramanı yapar. **“1915 ‘te Arıburnu ve Anafartalar zaferiyle İstanbul ‘u kurtaran ve 1916 ‘da Ruslara karşı tek zaferi kazanan Mustafa Kemal,devlet düşmana teslim olacağı günlerde kuvvetlerini kurtaran tek kumandan olmuş ve son çarpışan Türk birlikleriyle İngilizlerin ileri hareketini durdurmuştu. (Falih Rifkı Atay, Çankaya 1999, say 147)**

19 Mayıs’ın. Mustafa Kemal’in yaşantısında ve Türk tarihinde önemli bir yeri vardır. O’na sorulduğunda doğum tarihinin 19 Mayıs 1919 olduğunu söyler.Bu tarih.Türk tarihinin dönüm noktasıdır. **“Yaygın inanışa göre bu tarih,Kurtuluş Savaşı’nın başlangıcıdır. Aslında yabancıların yayılmasına karşı direniş hareketleri, 30 Ekim 1918’de ateşkesin hemen arkasından münferit olarak başlamıştı. Ama 19 Mayıs 1919 günü Mustafa Kemal,Türk direnişini kendi liderliğinde toplama kampanyasını başlattı. (Andrew Mango, Atatürk -2000 Say. 217)**

13 Mayıs 1919’da Mustafa Kemal, Sadrazamın evinde akşam yemeğine davet edilir. Genelkurmay Başkanlığı görevini Fevzi’den (Çakmak) devralacak olan Cevat (Çobanlı) da oradadır. Mustafa Kemal Paşa’ya verilen 9. Ordu Müfettişliği kararı görüşülür. Köşkten çıkarken Cevat (Çobanlı) **“Bir şey mi yapacaksın Kemal?”** diye sorduğunda aldığı cevap; **Evet paşam bir şeyler yapacağım’dır.** Anadolu baştanbaşa işgal edilmiştir. Silahlar teslim edilmiş, asker terhis edilmiş, ülke savunmasız kalmıştır.

Müfettişlik görevini kendisini İstanbul’dan uzaklaştırmak için verilmiş bir görev olarak düşünen Mustafa Kemal Nutuk’un *Benim Kararım* adlı kısmında görevi kabul ettişinin

ardındaki düşüncelerini şu şekilde kaleme almıştır:

Osmanlı ülkeleri bütün bütüne parçalanmıştı. Ortada bir avuç Türk’ün barındığı bir ata yurdu kalmıştı. Son sorun, bunun da paylaşılmasını sağlamak için uğraşılmaktan başka bir şey değildi. Osmanlı Devleti, onun bağımsızlığı, padişah, halife, hükümet, bunların hepsi anlamını yitirmiş birtakım anlamsız sözlerdi. Neyin ve kimin dokunulmazlığı için kimden ve ne gibi yardım istemek düşünüliyordu? Öyleyse sağlam ve gerçek karar ne olabilirdi?Baylar, bu durum karşısında bir tek karar vardı. O da ulus egemenliğine dayanan, tam bağımsız yeni bir Türk devleti kurmak.İşte, daha İstanbul’dan çıkmadan önce düşündüğümüz ve Samsun’da Anadolu topraklarına ayak basar basmaz uygulamaya başladığımız karar, bu karar olmuştur.

Falih Rifkı Atay ve Mahmut Soydan’ın anılarına dayandırılan **Nutuk Öncesi Atatürk Konuşuyor** adlı kitapta Mustafa Kemal’in yolculuk öncesi VI. Mehmet ile görüştüğü ve padişahın kendisine şunları söylediği yazmaktadır: **Paşa, paşa! Şimdiye dek devlete çok hizmet ettin. Bunların hepsi artık bu kitaba girmiştir, tarihe geçmiştir!.. Bunları unutun, asıl şimdi yapacağınız hizmet hepsinden daha önemli olabilir! Paşa, paşa... Devleti kurtarabilirsin!.. (Vikipedi Ansiklopedisi)**

Mustafa Kemal, Samsun’da bir kıvılcım çakar. Bu kıvılcım meşale olur; Edirne’den, Ardahan’a dek tüm ülkeyi aydınlatır. Samsun’a çıkan Mustafa Kemal, bu tarihte *Kurtuluş Savaşı’nın* temelini atar. Bu tarih. Anadolu insanının uyanışı, silkinişi yeniden doğuşu; emperyalizme başkaldırışıdır. 1919 Anadolu insanına yeni bir yön verme.ulusal benliğimizi bulma tarihidir. Mustafa Kemal’in aydınlattığı yolda yürür düşman üstüne yaşlısıyla, genciyle, kadınıyla, kızıyla... Anadolu insanı tutsaklıktan kurtulmanın yollarını arar. Kurtuluşa, Çanakkale kahramanı Mustafa Kemal’in izinden giderek ulaşacağına inanır; çünkü Mustafa Kemal’e güvenmektedir.Ne var ki **Mustafa Kemal’in**

geniş yetkilerle ve ordu müfettişliği göreviyle Anadolu'ya gönderilmesinden kuşkulanan İngilizler, hemen girişimde bulundular. Harbiye Nezareti'yle General Milne arasında yazışmalar birkaç gün sürdükten sonra, nihayet Mustafa Kemal Paşa'yı geri çağırarak gerekecekti. (Sabahattin Selek, Milli Mücadele, Say:8)

7/8 Temmuz 1919 gecesi Mustafa Kemal, padişah adına başkatip Ali Fuat Bey'den bir telgraf alır. Geri çağrılmaktadır. Mustafa Kemal, İstanbul'a dönmez. Çok sevdiği askerlikten ayrılır, kendisini ulusuna adar. Kendisiyle birlikte Doktor Refik Saydam, Hüsrev Gerede, Kalem Amiri Hayati, Yaveri Cevat Abbas ve Muzaffer Kılıç da askerlikten ayrılırlar. Yalnız, Kazım Dirik ayrılmaz. Erzurum Kale Kumandanlığı'na tayin edilir. Kurmay başkanının kendisiyle birlikte hareket etmemesine Mustafa Kemal üzülür. Ancak, 15. Kolordu Komutanı Kazım Karabekir'in kolordusuyla Mustafa Kemal'in yanında olması, Erzurum 23 Temmuz-7 Ağustos 1919 ve 4-11 Eylül 1919 Sivas Kongreleri'nin yapılmasını tüm güçlüklerle karşı belli oranda kolaylaştırır. Türk ulusunun kurtuluşu giden yolu açılır. Bu kongreler, Türk ulusunun kurtuluşu ve bağımsızlığı için yapılır. Hiçbir ulusun koruması kabul edilmemesi başat koşuldur.

Emperyalizmin olduğu yerde; nemelazımcılık, kadercilik her şeye boyun eğiş vardır. Sivas ve Erzurum Kongreleri'nin amacı, ulusu bu felsefeden kurtarmaktır. Mustafa Kemal, tutsaklığın Türk ulusunun yapısına aykırı olduğunun bilincindedir. Anadolu insanına ulus olma bilincini aşılama çalışır. (Osmanlı, imparatorluktu. Uluslar vardır. Bu uluslar, imparatorun uyuğudur) Bu amaçla. ulus egemenliğine dayanan Türkiye Büyük Millet Meclisi, 23 Nisan 1920'de Ankara'da kuruldu. Başkanlığına da Mustafa Kemal seçildi.

İnsanca yaşamak için yapılır; İnönüler, Sakaryalar, Dumlupınarlar... 30 Ağustos 1922'de mezar olur düşmana Anadolu. 24 Temmuz 1923 Lozan Antlaşması'yla Sevr tarihin derinliklerine gömülür. 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'in bayrağı dalgalanır; tek başına, bağımsız bu gökyüzünde. Savaştan sonra emperyalizmin kışkacından kurtulmuş. tam bağımsız bir devlet kurulur. Kurulan bu devletin temel ilkeleri **cumhuriyetçilik laiklik, ulusçuluk, halkçılık, devrimcilik devletçiliktir.** Bunlardan en önemlileri kuşkusuz **devrimcilik ve laiklik** tir. Özellikle bu ilkeler doğrultusunda ulus olma özelliğini kazanmış; teokratik yapıdan

demokratik yapıya geçilmiş böylece ekonomik ve politik bağımsızlığa erişilmiştir. Geniş anlamıyla Atatürk bağımsızlığı siyasal, mali, ekonomik, adli, kültürel ve askeri bağımsızlıktır. Bu düşünceyle sömürülen yoksul Doğu insanına, yeni bir ruh, yeni bir biçim, yeni bir yön verilir. Bugün de bağımsızlığını tam olarak kazanamamış birçok ülkeye Atatürk devrimleri, ilham kaynağı olmaya devam etmektedir. Bu ülkeler. Atatürkçülüğü ve O'nun devrimlerinden kendilerine örnek alarak gelişme, kalkınma planlarını yapmaktadırlar Bütün bunlar Atatürk'ün evrensel bir dünya görüşünün mimarı olduğunu da göstermektedir

“Mustafa Kemal Atatürk 20.yüzyılın en önemli devlet adamlarından biridir. Günümüzde, Adriyatik kıyılarıyla Çin arasında, Hindistan yarımadasının kuzeyi ile Rusya'nın güneyi arasındaki geniş Avrasya topraklarında yer alan en güçlü devlet olan Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuş ve şekillendirmiştir. Yabancılar tarafından yönetilen toplumlara, dünyanın geri kalanıyla kurulacak bir dostluk içinde ulusal bağımsızlığı kazanmanın yolunu göstermiştir.” (Mango, 2000, s.1) Evet, 20.yüzyıla damgasını vuran devlet ve siyaset adamı. hiç kuşkusuz Mustafa Kemal Atatürk'tür.

İmparatorlukla birlikte, medrese ve ulema düşüncesi de tarihe karışır. Ne yazık ki günümüzde medrese düşüncesi yeniden filizlenmiştir. Medrese düşüncesinin egemen olduğu kimi çevreler, genç dimağları şeriatçılık suyuyla yıkayıp ümmetçiliğe doğru kaydırmak isteyenler vardır. Atatürk devrimlerinin yerini nurculuk ilkeleri almaktadır. Böyle yetişen gençler, elbette ekonomik emperyalizmin bir ahtapot gibi ülkeyi sardığını algılayamayacak dünyadaki gelişmelerden ve yeni sömürü sisteminden habersiz olarak yetişecek. ülkenin ilerlemesini, kalkınmasını bir orta çağ görüşü olan ümmetçilikte arayacaktır. Yıllarca önce Atatürk yolundan sapmanın acısını yüreğinde duyan” Ozan Bedri Rahmi Eyüpoğlu,

**Kırmızı gülün alı var;
Kolay kolay gelir miydi bir Mustafa Kemal?
Bir Mustafa Kemal yetmedi bre şahin aman!...
Bir Mustafa Kemal daha!**

diye yazmıştı. Yunus Emre de uygarlık beşiği Anadolu'nun bilgeliğiyle daha altıyüz yıl önce şu uyarıyı yapmıştı:

**Çeşmelerden bardağın
Doldurmadan kor isen,
Bin yıl daha beklesen
Kendi dolası değil**

Mustafa Kemal'in çeşmelerinden bardaklarımızı doldurabilmek. O'nun düşüncelerini, duygularını anlamakla olur." (Özer Ozankaya, Cumhuriyet Çınarı, 1994, Say:22) Mustafa Kemal'i yaşatmak için duygularını, düşüncelerini anlamak yetmez. Bunları, içselleştirerek O'nun düşünceleriyle özdeşleşmek gerekir. İşte o zaman Atatürk'ün çizdiği aydınlık yol açılır. Batıl, dogmatik düşüncelerin yerini ekin (kültür), sanat, bilim, çağdaş eğitim alır.

Yine bir Alman filozofu **Herbert Melzing**, (Kemal Atatürk: Türkiye'nin Çöküşü ve Yükselişi) adlı kitabında şu değerlendirmeyi yapmıştır: **"Eflatun'a göre yöneticiler bilge kişi, bilge kişiler yönetici olsalar 'iki bin yıllık dileği, ilk kez 20. yüzyılda Atatürk'ün kişiliğinde tam olarak gerçekleşmiş bulunuyor. Atatürk bir dahi, bir düşünür olarak ulusunun yazgısını eline almış, bu ulusla atıldığı bağımsızlık savaşıyla ve başka ulusların haklarını koruyan bir barışla insanlığa görkemli bir örnek vermiştir. Atatürk, yalnız**

İslam anlayış ve görüşlerini değil, aynı zamanda Avrupa'nın düşünce biçimini de aşmıştır. Türkiye bir dürüstlük içtenlik ve gerçekçilik politikası gütmekte ve bu yüzden tepkilere, başarısızlıklara uğramamaktadır." (Ozankaya, 1994, s.5)

Özetle Atatürkçülük; cumhuriyettir, devrimdir, laikliktir, halkçılıktır, devletçiliktir, bağımsızlıktır. Atatürkçülük, dogmatik.us (akıl) dışı düşüncelerden arınmış; karanlıkları yırtan aydınlık, çağdaş uygarlık yoldur. Yenilikçidir, Bilim, sanat, ekin (kültür) yoludur. Atatürk düşüncesi; bilimsel araştırma.inceleme bulgularına dayanır. Atatürkçülük gücünü, özgür ve örgütlü toplumdandır. Atatürkçülüğün temeli laikliktir. Atatürk'ün düşünce yapısında doğruluk vardır. Öyleyse gerçekler söylenmelidir. Atatürkçülükte korkutma, sindirme yoktur. Bu yurt, bu ulus, bu devlet için çalışan her yurttaş. Atatürkçülükte yerini bulur; çünkü Atatürkçülük, gerçek demokraside insanca yaşamaktır.

**BİRİMİZ-HEPİMİZ
HEPİMİZ-BİRİMİZ
İÇİN.
AĞIN,
AĞIN'lı İÇİN...**

BİZE YARDIM EDİN Kİ DERGİMİZ HEP ÇIKSIN...

268 Kilometrekarelik bir Yüzölçümüne,
17 Köy, 7 Mezra ve 9 Mahalleden oluşan AĞIN ve
Adrese Dayalı Kayıt Sistemine göre(2006) Ağında ikamet eden toplam 2781
kişi. AĞIN nüfusuna kayıtlı 10248 Kadın, 9625 Erkek toplam 19873 kişi için kuruldu
bu dernek ve bu dergi 1967 yılından buyana binbir emek ve zahmetle sizin için çıkıyor,
çıkartılıyor...

Biz inanıyoruz ki;

Memleketlerine olduğu kadar birbirlerine de kalpten bağlı olan AĞINLI'lar, kalabalık bir ailenin anlaşmış, kaynaşmış ve bölünmez bir bütün teşkil eden fertleri'dirler... Onlar kendi derneği olan **"AĞINKÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ"**ni ve kendi dergisi olan **"AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ"**ni dün olduğu gibi, bugün de desteklemeye ve yaşatmaya devam edecek, aidat ve bağışlarını zamanında ödeyecek ilgililere desteğini sürdüreceklerdir...

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi için 2014 yılı bağış miktarı asgari 40 TL olarak belirlenmiştir.

Her şey için teşekkürler...

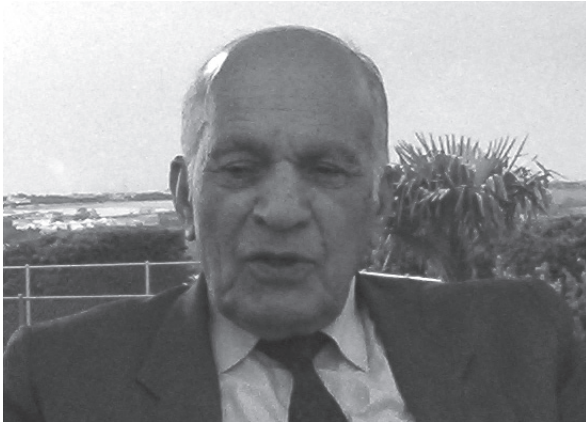
**AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ
Yönetim ve Denetim Kurulu Başkanlığı**

Şair, Ressam, Gönül Adamı... Mehmet ERGÖNÜL

Hüseyin BAŞDOĞAN

Vahap Balman, Mehmet Ergönül'ü, yakından tanıyor. Bir "gönül adamı" olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Bu özelliğini o güzelim şiirlerinde de hissedersiniz. Şairin, Divan-ı Kebir'den Seçmeler'de Mevlana'nın aşk anlayışı, işlenmiş. Kitabın arka kapağındaki tanıtımda Büyük Aşk Sultanı Mevlana Hazretleri'nin bu büyük eseriyle aşkın kıymetini bileceksiniz deniliyor ve benim gibi aşkı bilmeyenlere, aşktan nasibini almayanlara şöyle sesleniyor diyerek kitabın kapağındaki şairin şiiriyle de yazısını örneklendiriyor. Ben de İnternet'ten şairin iki şiirini alarak yorumlamaya, değerlendirmeye çalıştım. Böylesine derinliği olan, aşk deryasına dalan bir şairi, bir iki şiirinden anlamak, algılamaya çalışmak zor. Ne derece şiirinin derinliklerine girip şairin söylemek istediklerini yakalayabildim, bilmiyorum. Aslında şiir, yorumlanması en zor bir edebî türdür. Bana göre şiir; bir şarkı, bir türkü, bir ninni... gibi dinlenir.

Mehmet ERGÖNÜL

1926 yılında eskiden Malatya'ya, şimdi Elazığ'a bağlı olan Ağın'ın Beyelması (Hozakpur) Köyü'nde doğdu. Lise öğrenimini Malatya'da tamamladı. Ankara Sümerbank Genel Müdürlüğü'nde müdürlük görevinde bulundu. Sümerbank Marşı Yazma Yarışması'nda "**Birincilik ödülü**" ile değerlendirildi. **Bu marş, Erol Sayan tarafından bestelendi.** Çizdiği kimi teknik resimleri kitaplara kapak oldu. Ergönül'ün **Beklediğim Kuşlar** ile **Seher Yeli** adlı şiir kitapları ve **Divan-ı Kebir**'den seçerek hazırladığı Mevlana'sı var. Resim çalışmaları ve yazma uğraşları olan Ergönül, İstanbul'da yaşamaktadır. Ergönül, şiiri

şöyle tanımlıyor: "Şiir, hem ozanın hem de yazıldığı çağın resmidir." Şiir, değişik zamanlarda, değişik şair ve yazarlarca tanımlanmıştır; ancak Ergönül'ün tanımlanmasında ayrı bir tat, incelik, derinlik var.

Ergönül, Ağın'da doğmuş; ama Arapgir nüfusuna kayıtlı. O yıllarda Ağın, Arapgir'e bağlı bir nahiye. Ağın'ın insanları Fırat'ın suları gibi temiz, açık; uyumlu, dost canlısı. Ergönül'ün **Seher Yeli** kitabındaki bir şiirinin başlığı "**Ağın Hasreti**" inden iki dörtlük:

**Adını kuşlara sorup beklesem
Ateşi yeniden yakan olur mu?
Bir güzel kokusun, bir demet çiçek
Seni saçlarına takan olur mu?**

**Issız bir yoldayım elimde küze
Bekle geleceğim belki bu güze
Bin yıl usanmadan bir nazlı yüze
Ben gibi sabırla bakan olur mu?**

Beyelması Köyü'nde kaldıysa birileri ateşi yakarlar!... Bir güzel kokusun, bir demet çiçek/Seni saçlarına takan olur mu?" derken de şair, Ağın'ı güzel kokulu bir çiçeğe benzetmiş. Bu güzel çiçeği, koklayan da olur; saçlarına takan da." Küze "bu yörede, içine içme suyu konulan toprak kap. Diğer yandan yöre insanı, sonbahar yerine "güz"ü yeğler. Şair; küze, güze, yüze sözcükleriyle uyak düzenini de sağlamış. Ağın'a olan özlemini gidermek için yıllarca beklemiş.

Muhsin Durucan, Ergönül'ün Sümerbank'tan arkadaşı, Mevlana Divan-ı Kebir'den Seçmeler kitabını, Ergönül, Muhsin Durucan'a imzalamış. Durucan, şöyle diyor: Kısa süre Sümerbank'ta da görev yaptım. Güzel insanları da tanıdım! Onlardan birisi de Mehmet Ergönül oldu. O yıllarda düzenli yayımlanan ve yazara ödemedeki bulunan Sümerbank Dergisi'nde yazılarım yayımlanırdı. Ankara'ya yolum düştükçe kendisini ziyarete giderdim. Çayımı getirtirdi ve ayrılırken bir yere imzama alıp elime bir zarf tutuştururdu. O yıllardan başlayan dostluğumuz, İstanbul'da canlandı. Özveride bulunarak kitaplarıma kapak yaptığım özgün resimlerinden verdi. İstanbul şiir ortamlarında bir arada olduk. Kim zaman Kadıköy'de buluşup söyleştik.

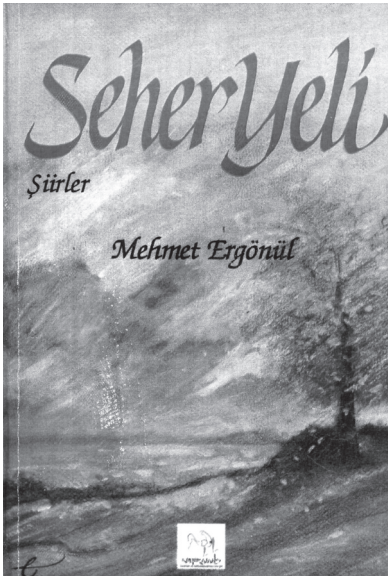
Geçtiğimiz günlerde Kadıköy'de Sümko Evleri'ne uğradım ve Site Lokalinde buluşup söyleştik. Yayımlanacak olan iki kitabım için

resimlerinden aldım. Aya Kitap Yayınları arasında 2011’de yayımlanan “Mevlana Divan-ı Kebir’den Seçmeler” adlı başarıyla şiirleştirdiği, kaliteli kâğıda basılmış olan 200 sayfalık kitabını imzalayarak uzattı. Mutlu oldum! o güzel ve işlek yazısıyla adıma imzaladığı şu sözcükleri okuyunca mutluluğum daha da arttı! İşte o sözcükler: “Çok Sevgili Kardeşim, Kayım Dostum Şair ve yazar Muhsin Durucan’a Saygılarımla... 30.11.2011 imza”

Yapıtı okuyup incelediğinizde; Mehmet Ergönül’ün günümüz Türkçesine uyarlamış olduğu çalışmasında; diyardan diyara gezerek aşkın hallerini göreceksiniz. Mevlana’nın bu büyük eseriyle aşkın değerini bileceksiniz. Aşka nasıl başlıyorsanız aşk da öyle görecektir sizi...

Sayın Ergönül’e teşekkür ederken, kutluyorum ve esenlikler diliyorum.

O’nun güzel şiirlerinden birisini okurlarımın hoşgörüsüne sığınarak paylaşma gereğini duyduğum: (blog milliyet.com.tr şair-ressam Mehmet Ergönül)

Bir zaman

**Kibir kafesinde uyurken insan,
Toprağa sessizce düştüm bir zaman.
Kuş uçmaz yollardan görünmez çağa,
Çalına, çırpına koştum bir zaman.**

**Düzen tutmaz oldu sazımın teli.
Sanki kanlı çamur dünyanın hali,
Taptuk Dergâhı’nda Yunus misali,
Sabır kazanında piştim bir zaman.**

**Dal susar, kuş susar, Fırat uzanır,
Al giysem dostlarım yastayım sanır,
Ellerimden tutan dağlar utanır;
Utanan dağlara düştüm bir zaman.**

**Saydım yıldızları astım göklere,
Aktı yüreğime bin susuz dere,
Felek taş yağdırdı güldüm kadere,
Ham hayal peşinde koştum bir zaman.**

**Üfledi uyandım İsrafil suru,
Okudum Incil’i, Tevrat Zebur’u,
Dolaştım dünyayı gözledim turu,
Hangi yola gitsen şaştım bir zaman.**

Mehmet Ergönül’ün bu şiirinde halk ozanlarının deyiş esintisi var. İnsanın kendini başkalarından üstün görmesinin bir anlamı olmadığını, yaşam boyu koşmakla bir yere varılamayacağını, dile getiriyor. Amaçlarının gerçekleşmediğini de “Düzen tutmaz oldu sazımın teli.” dizelerinden anlıyoruz. “Saz” sözünü, birçok halk ozanında görüyoruz; çünkü halk şiirinin birçoğu saz çalınarak söylenir. Saz, halk ozanının can yoldaşdır. Aşık Veysel de şöyle diyor:

**Ben gidersem sazım sen kal dünyada hey
Gizli sırlarımı aşikâr etme
Giyin kara donu yaslan duvara
Garip bülbül gibi âh-ü zar etme**

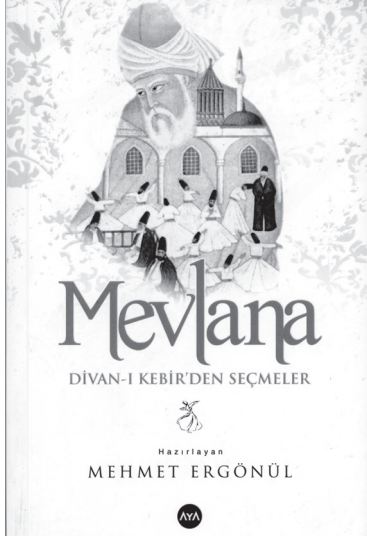
Gizli sırlarını anlatan saz kadar nice gönül dünyasından ses veren şiirleri kalır. Mehmet Ergönül’ün sanki kanlı çamur dünyanın hâli, dizelerindeki yakınmayı, halk ozanlarının birçoğunda da görüyoruz. Doğadan insana aktarmalar var. Başka bir deyişle şair, insanın yapma yetisinde olan işleri, doğa öğelerinden yararlanarak anlatmış. “Dağlar” bir insan gibi şairin ellerinden tutar.. Yörenin yaşam kaynağı, türkülere konu olan Fırat’a da değinmeden edemez. Halk şiirlerinde sıkça görülen” felek” ve “kader” motifi, şiirin örgüsünde yerini alıyor.

“Seher Yeli” adlı şiir kitabının, Sunuşuna şu dörtlükle başlıyoruz:

**Çiçek kurumuş dalda,
Ağu lezzeti balda,
Bir arpa boyu yolda,
Yıllardır koşuyorum.**

Ergönül, gönlünün derinliklerinde Arapgir’i yaşıyor. Arapgir’e olan özlemine şöyle dile getiriyor: “O Arapgir ki hem yüreğimde, hem belleğimde; yolları, dağları, nergisleri, sarı çiçekleri ve yıldızlı gökleriyle bir masal ülkesine benzerdi. Kozluk Çayı’nda çevre bağları sulamak için bir Yunus sabrı ile çile doldurmaya koyulan dolapların

çıkardığı hüznü ses bir türlü kulaklarımı terk etmedi. Feryat mı desem, figan mı desem, yakarış mı desem, ağıt mı desem, inilti mi desem, yoksa yüreği taşla ezilen bir faninin son nefesinde çıkardığı acı çığlık mı desem? Ama ona en çok yakışan salkım salkım bir bulutun rüzgârında saçlarını çözüp yaşın yaşın ağlayan bir peri kızı olmak... Ergönül, cansız varlıklara insana özgü özellikler yüklüyor. Diğer yandan tasavvuf'un derinliklerinde geziniyor. (Tasavvufa göre evrendeki tüm canlı ve cansız varlıklar Tanrı'ya ulaşmak için çalışır, çabalarlar.)

Ergönül'ün şiiri; İncil, Tevrat, Zebur; İsrail gibi dinsel motiflerle sonlanıyor. Şiirlerindeki dil; Fırat Nehri, Kozluk Çayı gibi akıcı, duru...

Ergönül'ün günümüz Türkçesine uyarladığı Divan-ı Kebir'den Seçmeler ile diyar diyar gezerek, aşkın hâllerinin ne demek olduğunu anlayacaksınız. Aşk'ın kıymetini bileceksiniz. Siz aşk'a nasıl bakıyorsanız aşk da öyle sizi görecektir. İşte, yapıtının arka kapak yazısı:

*Aşkı bilmiyorsan,
Gecelere sor.
Kupkuru dudaklara sor
Sapsarı yüzlere.
Su nasıl oynatırsa yıldızları göğsünde
Bedenler de canı bildirir,
Aklı anlatır.
Can, aşktan edep öğrenmede
Kitaplara sığmaz öğrettikleri.
Yıldızlar arasında ay
Nasıl görünürse pırıl pırıl, hareli.
Âşık da, insanlar arasında öyle görünür.
Söner parlaklığı onun yanında herkesin.
Akıl bütün yolları bilir de
Yalnız aşk yoluna girince
Şaşırır kalır.*

Mehmet Ergönül, “*Şiir, hem ozanın hem de yazıldığı çağın resmidir.*” diyor. Şiir ve resim güzel sanatların iki kolu. Şair; duygu, düşünce ve izlenimlerini, dizelere sözcüklerle döker, ressam fırçasıyla. Mehmet Ergönül, bu iki güzel sanat dalında da ürünler verir. Divan-ı Kebir'den Seçmeler'de aşkın hâllerini dizelere aktarır. Okuru, aşk denizinde yüzdürür. Aşkın gizemini, gecelere, dudaklara, yüzlere sorar. Bulutsuz, aydınlık bir gecede, suda yankılanan yıldızlarla aşk arasında bağlantı kurar. Yıldızların arasında ayın parlaklığı nasılsa aşk da insanlar arasında öyledir; aşkın ışığı karşısında, insanın akli başından gider, diyor. Mehmet Ergönül, âşık olmuş mu; bu yüce, can alıcı duyguyu tatmış mı bilmiyorum. Aşk denizinde yüzülmeden sözcüklere değişik anlamlar yüklenemez. Aşk bu denli güzel anlatılamaz.

Dolabın neden inlediğini Yunus da soruyor. Elbette bu inleyişte Tanrı'ya bir yakarış, iniltiyle ona ulaşma dileği vardır.

*Dolap niçin inilersin,
Derdim vardır, inilerim.
Ben Mevlâ'ya âşık oldum,
Onun için inilerim.*

*Benim adım dertli dolap,
Suyum akar yalap yalap
Böyle emreylemiş Çalap.
Derdim vardır inilerim.*

Fehmi'nin toplumsal konulu şiirleri de var. Yılların eskitemediği şair Mehmet Ergönül de şöyle diyor : “*Şiir, hem ozanın hem de yazıldığı çağın resmidir.*” Bu deyişle de genç şairlere yol gösteriyor. Behçet Necatigil de Mehmet Ergönül'le aynı görüşte. “Sanatçı içinde yaşadığı topluma karşı bazı görevleri olduğunu düşünmeli; sanatını sade güzele değil, iyi ve faydalıya da yöneltmelidir. Güzel, çok vakit iynin içindedir. Toplumun gerçeklerini görmezden gelerek kendi renkleriyle yetinen bir sanatkar çevresini daraltmış, hitap yeteneğini azaltmış olur. Sanatkâr bozuk düzen bir toplum çıkmazına el atmazsa, onu elinden geldiği kadar düzeltmekten yüksünürse bireysel, etkili olmayan bir sanata saplanır, kalır.”

*Özetle, sevginizden, aşkınızdan,
özleminizden deyişler sunun; ancak çağınızın
sorunlarını da ele alın, inceleyin, araştırın,
yorumlayın, diyerek genç şairlere sesleniyor.*

GÖRDÜK EBEDİ CEDLERİ BİR ANDA YAKINDAN...

M. Cavit ALPASLAN

26 Mayıs 2013 saat 15 ; 20 Sabiha Gökçen Havaalanından hareket ettik. Bir saat sonra Makedonya'nın Üsküp şehrindeydik.

Üsküp 1389 1. MURAT 'ın Kosova Zaferiyle bizim olmuştu.

Uçağımız bulutların üstünden inmişti ki kendimizi bir yeşillik denizinin üstünde gördük. Dağlar, ovalar, vadiler ve dereler... Yeşilin bütün tonları. Gümüş dereler... Bizim Anadolu halkının lügatinden çıkmıştı bu tamlama.

Üsküp Havaalanındayız. Saatimiz 16; 20. Gezi Rehberimiz Üsküplü Coşkun Bey, elindeki panosuyla karşılama alanında. Bizim uçakdan inen tur yolcularıyla birlikte rehberin etrafında bir halka oluşturduk.

Valizlerimizi alarak pasaport kontrolünden sonra havaalanından çıkıp tur otobüsüne bindik. Bu arada bir sürpriz yaşadık! Makedonya'da Ağın soyadlı bir çift, bizim tur arkadaşlarımızdan. Hemen yanlarına gidip kim olduklarını sordum: Bayburt'lu Selahattin Bey ve eşi. Seyahat boyunca sohbet ettik. Niçin bu soyadı aldıklarını bilmiyorlar. Soyadı yasası çıktığında nüfus memuru, bu soyadı vermiş onlara.

Gezi grubunda otuz yedi kişiydik. Biz, Sakarya Kocaali (Karasu)'daki

yazlık arkadaşımız Avukat Turan ve eşi Fatoş Yılmaz'la katılmıştık tura. Gidiş ve dönüşümüzde hep birlikte olduk.

Şehir merkezine geldik. Evet ÜSKÜP! Adı ve söylemi bize hiç yabancı değil Yahya Kemal'in memleketi, Yazının başlığı ünlü şairimizin Mohaç Türküsü isimli şiirinin bir dizesi...

Saat 15; 30 Üsküp Royal Otelin'deyiz Odalarımıza yerleştik. Kısa bir moladan sonra toplandık. Bir bahçedeyiz, yemyeşil dağlar, ovalar bahçeler... Yeşilin tonları ile güneşli buğulu bir gökyüzü. Evet burası Balkanlar. Balkan sözcüğünün anlamı da bu değil mi? Minareler, kubbeler. Ahşap yapılar... Sanki Anadolu'nun bir parçası. İşte Osmanlı, 700 000 nüfuslu şehir; sanki bir Anadolu şehri.

Bit pazarındayız. Osmanlı'dan kalma yapılar. Ahşap, çinko kepenkli dükkanlar. Hemen hepsi kapalı. Buna şaşmadık çünkü bugün pazar. Dar sokaklar ve de Osmanlı'dan kalma Arnavut kaldırımları. Burukluk duydum. Her şey eski tarihlerden kalmış, taşlar aşınmış, cilalı sanki. Kuyumcular, bakırcılar, küçük büfeler... Bugün sadece döviz büroları açık.

Rehberimiz, bu çarşı esnafının çoğunun Türk olduğunu söyledi. Vardar Nehri, şehri ikiye ayırmış. Görkemli Vardar Köprüsü, Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılmış. Balkanların en büyük nehirlerinden biri olan bu nehrin adı türkülerimize de ad olmuş. "Vardar Ovası ,Vardar Ovası,..."

Osmanlı'nın bıraktığı üç yüz eserden kalan; üç büyük yapıdan biri bu köprü. Gezide gördüğümüz bütün nehir ve ırmaklar gibi, Vardar'ın duru suyunu, karşı kıyıya bağlayan bu görkemli taş köprü, beni hem duygulandırdı hem de hayıflandırdı. Osmanlı'nın tapu senedi...

Elveda Rumeli dizisi bu mekanlarda çekilmiş. Onun için şehrin taş sokakları Türk Çarşısı, Türk ve Yahudi Mahalleleri, tarihi binalar, eski ve yeni tren istasyonları saat kulesi, Davut Paşa külliyesi, Sultan Murat Camii. Bildiğimiz yaşadığımız yerler gibi geldi bana. Dizideki acıları yeniden yaşadım.

Vardar Nehri'nin hemen kıyısındaki meydan Makedonya'nın simgesi heykellerle dolu. Bu halk; Makedonya'lı Büyük İskender'i simgeleştirmiş. Evet Büyük İskender Dünya'nın en büyük komutanı işte şurada dev bir anıtta yaşıyor. Ünlü filozof Aristo yanı başında. Hemen karşısında babası, Makedonya Kralı Filip. Makedonya kadınları, çocukları ve sanat dünyasında isim yapmış Makedonya'lılar... Heykeller.. heykeller!

Büyük Atatürk, Yahya Kemal ve anılarımdaki Akçadağ Köy Estitüsün'deki marangoz ustası Şair Nedim Şehitoğlu ve dostum Siyaset bilimcisi yazar Hayrettin Kalkandelen de Makedonyalı...Anadolumuzu ışıklandıran nice insanlarımız var. Bugün de Özel Türk okulları Makedonya'yı aydınlatıyor. Osmanlı Balkanları kalıcı yurt yapmış. Anadoludan insanlar getirip yerleştirilmiş. Bu insanlar Balkan Savaşından sonra bu güzel yerlerden koparılarak nasıl geldiler ana yurtlarından. Cedlerini orada bırakarak. Yollarda yok olanların ardılları onlar.

Gözlerimin önünden geçti Elveda Rumeli belgeseli.

Evet Üsküp: Kurşunlu Han, Burmalı Camii, Kaleler, medreseler, imaretler... Ve de mezarlıklar. Sarıklı mezar taşları. Tarih! Tarih! görkemli konaklar, ve de ta!

Romalı'lardan kalma kaleler. Ve o kaleleri tamir eden Osmanlılar... Her yer Osmanlı padişahlarının tuğraları. Osmanlı'nın tapu senetleri... Burmalı Camii, Mostar köprüsü... Ve çarşıları. Kırmızı ince tuğlalardan kemerli yapılar... İznik benzeri Osmanlı şehri..

Ve ünlü Harabati Tekkesi (mürüdlere, maddi şeylere önem vermediği için, giysisine özenmeyen dağınık yapıda insanlardan oluşur). Malatya'lı Mehmet Baba, tarafından 1538 de kurulmuş. Uzun zaman bakımsız kalmış. 25 dönüm arazisi var.1938 de yeniden faaliyete geçmiş. Binalar bakımsız. Dergahın toplantı salonları, imarethaneleri var. Arnavut Salih Niyazi Baba kıt olanaklarla yaşatmaya çalışıyor. Türkiye Cumhuriyeti daha sonra da gördüğümüz gibi balkanlardaki Türk eserlerinin onarımını yaptırmış. Her ne hikmetse burayı ihmal etmiş. Halbuki Balkanların Türkleştirmesinde en etkin görevi beктаşi dergahları yapmış. Türk yetkililer inşallah buraya da el atarlar.

Kosova yollarındayız. Masmavi gök yemyeşil yerler. Yol kenarlarındaki kiliseli ve minareli köyler. Evler hep bahçe içinde. Yerlerde ne bir pet şişe ne bir çöp göremiyoruz. Müslüman ve Hıristiyan köylerini camii ve kiliselerinden ayırt edebiliyoruz.

Köy ve kasabalardaki ev ve bahçeler arasında duvar yok. Sınırlar tel örgülerle ayrılmış . Tüm örgülere asma tırmandırılmış.

Ormanlar arasında dereler ve ırmaklar.... Toprakta kaynayan pınarlarda kum taneciklerinin görüntüsünü hatırlayın ... İşte öyle! Tuna, Sava ve Vardar Nehirlerine akan sular... (Bu nehirler Belgrat'a birleşiyor) Yeşilliklerin zirvesindeki karlarla taçlandırılmış dağlar. Ve bulut kümelerinin oluştuğu parlak gökyüzü; tamamlıyor bu muhteşem tabloyu.

Kosova Boşnak dilinde sekiz ova anlamındaymış 1389 'da I. Murat'la girip 1912 de bıraktığımız Balkanlar.. Ayak izlerimiz, kalıntılarımız ve kalanlarımız...

Devam ediyorum: Ohri ve Ohri Gölü. Makedonya Cumhuriyetine bağlı, ülkenin güneybatısında Arnavutluk sınırında. UNESCO'nun korumaya aldığı dünyanın en güzel gölü. Rehberimiz öyle dedi. Gördükten sonra ben de aynı kanaate vardım. 30

km. Genişlik, 14 km. eni ile 358 kilometre kare. Bizim Hazar ve Sapanca göllerimizin benzeri ama manzara aynı değil. Güzelliği manzaraları tanımlara sığmaz. Etrafı yeşil ve karlı dağlarla çevrili. Ohri Göl'ünün kıyıları plajlar, güzel manzarayı bozmayan otellerle dolu.

Hele batısındaki gölü besleyen ırmağın, kavuştuğu kıyı. Arkasındaki karlı dağın beslediği ırmak; burada bir haliç (Koy) yapmış. Haliç, dup duru suyu ile sazdan yapılmış büyük kalas direkler üstündeki kulübeler ve iskelelerle dolu ... Turist gezdiren kayıklarla doyusuya geldik. Koyu, kaplayan dev ağaçların kalın siyah kökleri masallardaki ejderhayı andırıyor. Ayrıca alttan kaynak suların oluşturduğu duru beyaz halkaların kıvrıla kıvrıla kayıklarımıza kavuşması... Avuçlarımızla kana kana su içtik. Su içindeki kalın gövdeli ağaçların dalları, su üzerinde güneşle nasıl da oynuyor. Ve kıyıdaki satıcı tezgahları arasında hoptayan sincaplar...

St.NAUM MANASTIRI: Ohri de; görmeye değer yerlerden biri de St Naum Manastırı. Bir tarafta Ohri Gölü ve biraz önce anlattığım koyu oluşturan ve göle hayat veren Dirim Nehri... öbür tarafta Orta çağlardan kalan manastır ve kilise...

Osmanlı döneminde olduğu gibi korunmuş. Kilisenin biri de camiye çevrilmiş, Manastır ve kilise küçük bir tepe ve yamacına, kale sütunları gibi dağıtılmış görkemli bakımlı yapılar. Boşluklar çimlerle kaplı, ortalarda çokça tavus kuşları. Erkek tavus kuşlarının kulaçlarla ülçülebilecek alımlı kuyrukları renk yelpazeleri... Nasıl tanımlayayım. Güzellik ve zevklerin ölçüsü ne ki?

*Manastırın ortasında var bir havuz
Şimdiki zaman kızların hepsi de yavuz...*

VE MANASTIR ŞEHRİ: Türkülerin şehri. ATATÜRK'ün Yatılı okuduğu askeri lisenin şehri. Lise olduğu gibi korunmuş bahçesiyle ve de eşyalarıyla. Her tarafta Mustafa Kemal'le ilgili resimler kalıtlar var.

Bize müzeyi gezdiren yetkili kişiye tercüman vasıtasıyla sordum.

- Makedonya'nın her tarafın da Makedonya'lı kahramanların resimleri heykelleri var, **Mustafa Kemal'de, İskender, Filip, Aristo gibi Makedonya' da yetişmiş bir dünya kahramanı mıdır? "Evet Mustafa Kemal de bizim kahramanlarımızdandır"** dedi.

Anıtkabirdeki Mustafa Kemal'i orada kutsadık. Fotoğraflar çektik. Manastır her şeyiyle güzel. Balkanlar, acılı balkan göçleri ve kaybettiğimiz bir milyona yakın insanların dramı. İçimde ağlayan bülbüller çoğaldı da çoğaldı!

Ve Resneli Niyazi...Hürriyet kahramanı. Konağı Manastır yakınındaki Resne Şehrinde. Bahçeler içinde görkemli bir konak. O da; müze yapılmış. Balkan halkı geçmişlerine çok bağlı ki şehirlerini müze ve heykellerle donatmış

Evet Resneli Niyazi'yi bir iki cümleyle anlatayım: İkinci Meşrutiyetin ilanından önce; padişaha isyan edip dağlara çıkan kahraman! Başarsaydı, Balkanları kurtaracaktı... Meşrutiyetin ilanından sonra hürriyet kahramanı olmuştu. Kısa süre sonra bir kargaşada şehit edildi.

SARAY BOSNA; Denizsiz İstanbul, (benzetme bana ait). Evliya Çelebi Bursa'ya benzetmiş. Belki onun benzetmesi daha isabetli. Üç yüz mahalleli bir Osmanlı şehri.. Sayısız hamamları, imarethaneleri, camileri ve kültür evleri olan bir şehir diyor o büyük Seyyah..

Ben Bursa'yı pek tanımadım. Yüzeysel bir görmüşlüğüm var. İstanbul'u az çok tanıyorum. Camiler, çarşılar, kapalı çarşılar. Kaleler, sarnıçlar, medreseler, minareler. İşte Saraybosna! Eski çarşılar.

Yeni çarşılar. Büyük çınarlar. Sebiller. Küçük iskemleli alçak masalar... Çay içenler, şadırvanlarda abdest alanlar... Çarşılardaki isimlerle bir Anadolu şehri.

Bosna savaşını hatırlıyorum. Çaresiz İzzet BEGOVİÇ ! Binlerce müslüman çocuk, kadın yaşlı demeden Sırp militanların katlettiği insanlar. İşte onların lideri İzzet BEGOVİÇ!. "Bizleri Türk yaptınız islamlaştırdınız , Sahip çıkın! "Diyordu Türk yetkililere. O günleri hatırlıyorum. İçim yanıyor...

Savaşın izleri... Top ve ağır silahlarla delik deşik olmuş bir şehir. Neyse ki orası şimdi bağımsız bir devlet. Sarajova (Saraybosna) devleti. Kendimizi Türkiye'de hissettik. Gezimizde ilk kez kuru fasulye yedik. Mağaza isimlerinin çoğu Türkçe, İstanbul'a otobüs seferleri var. Alışverişlerde daha rahat anlaşıyoruz. Sokaklarda veya mağazalarda döviz verdiğiniz esnaf dövizinizi bozdurduklarında paranızı olduğu gibi size veriyor. Ücretini ona siz veriyorsunuz. Kandırılma olayı yok.

Evet Saraybosna Türkler'in Avrupa'da kurdukları en büyük kent. Fatih 1463 yılında Osmanlı ülkelerine katmış bu toprakları. Mijocka Nehri'nin çevresinde yer almış 1.Dünya Savaşı'nın kıvılcımlandığı yer.

ARNAVUTLUK: Balkanlarda en çok Müslümanın olduğu yer. (Nüfusunun % 70 i Müslüman) En kuzeydeki Leçke şehriden girdik. Diğer Balkan ülkelerinden ayrılan coğrafi yapıda az da olsa fark var. Ormanlar yanında makilikler var. Ama gene de güzellikleri olan bir coğrafya. Ohri Gölü kuzey sınırında. Gölün güzelliklerini anlatmıştım. Oradan algılayın..

Buna ile Dirina nehirleri bu topraklarda birleşiyor.

Kaleler, kaleler bütün balkanların ortak özelliği. Ve de Osmanlı kalıtları Camiler, İmarethaneler, sebiller, Çınarlı meydanlar, alçak sandalyeli çay bahçeleri...

Arnavutlar, Osmanlı'lara 33 vezir veren bir ülke. Bütün Balkanlar'da görüldüğü gibi Türk Okulları burada da yaygın.

BELGRAT YOLLARINDA: Gezimizin son durağı; Yugoslavya'nın büyük parçası İç savaş sonrasında Sırbistan adını almış. Yugoslavya'dan önceki adı da Sırbistan'dı.

Saraybosna sınırından geçtik. Uçsuz bucaksız bir ovadayız. Dört saatlik yolda en ufak iniş ve çıkışın olmadığı ova. Sadece dik kesen yolların alt ve üst geçitleri var. Tuna ve Sava nehirlerinin alüvyonlarından oluşan muazzam ova.

BELGRAT. KALE ŞEHİRİ: Bu isim de, Hırvatça beyaz kale demek. Osmanlılar ilk kez 1440 da kuşattıkları şehri 1571 de Kanuni Sultan Süleyman döneminde aldılar. Şehir: Büyük ovanın içinde; Tuna ve Sava nehirlerinin birleştiği yerde kurulmuş.. Şehre girdiğinizin farkına bile varamıyorsunuz. Konaklar, saraylar ve anıtlar hep orman içinde. Mareşal Tito'nun anıt mezarı ve heykeli de orman içinde. Çarşılar mahalleler her yer, her semt orman içinde.

Belgrat kalesi İlk kez Romalılar tarafından yapılmış. Sonra şehre sahip olan her devlet kalelere yeni ilaveler yapmış. Kale içinde Sokullu Mehmet Paşa'nın yaptırdığı camii ve sebillerin kalıntıları ile Mora fatihi Damat Ali Paşa'nın türbesini görebildik

Belgrat Kaleleri Nehir seviyesinden ortalama elli metre yükseltideki yerlere yapılmış. Kaleden birleşen nehirlerin manzaralarını sözlerle tanımlayamıyorum.

Çayırliklar, ormanlar ve de bataklıklar arasında bir umman. Masmavi.. Dup duru... Kendi etrafında dönen bulurğanlar. Ve bir kardeşcesine barışık. Ne köpürme ne çağlama. Sessiz, gülen ve de gülümseyen bir dostluk. Tuna ve Sava !...

Geçen gün sokak komşum Dinçer Abinin evine Haydar Abiyle kahve içmeye gittiğimizde, laf lafı açtı. Derken, o anda konuşulan şeyler benim neredeyse 50 yıl önceki bir anımı çağrıştırınca, aklıma geldi anlattım. Şimdi de burada anlatacağım. Hep dual filan diye yazacak değilim ya, bu da çekiç üzerine. İnsan belleği işte böyle bir şey, bugünü bir anda elli yıl geriye bağlayabiliyor; o sırada ne gerekiyorsa çekip çıkarıyor derinliklerden.

Mehmet Kapusuz (Saatçi Memet, Kadıyoran)

Yapı malzemeleri satan bir büyük markette özel renk boya siparişi verdim. Boya hazırlanırken de alet edevat bölümünü gezmeye karar verdim. O kadar mükemmel görünümlü, öyle iyi tasarlanmış aletler var ki almamak için insanın kendini frenlemesi, bunun için de epey bir çaba harcaması gerekiyor. Stanley marka bir tornavida takımı gerçekten her özelliğiyle mükemmel görünüyordu; tabii sağlamlığını bilmiyorum. Ama çok eski ve kaliteli ürünleri olan, bilinen bir marka olduğu için malzemenin de iyi seçildiğini düşündüm. Evirdim çevirdim, benzerlerinin çok altında fiyatı çok uygundu. Başka markalara da bakındım elbette, ama dediğim gibi her yönüyle gerçekten en uygunu oydu. Bir de yüzlerce paketini dizmişler yan yana, üst üste...

Sonra takım elimdeyken düşündüm: Evde 25 yıldır kullandığım bir tornavida takımı var ve ayda yılda bir kullandığımda da işime çok yarıyor. Eh biraz eskidi, elimdeki kadar mükemmel tasarlanmış olmasa da bugüne kadar işimi eksiksiz gördü. Yılda 3-5 kere kullanacağım bir alet için daha iyi tasarlanmış, üretilmiş ve mağazadaki sunumu iyi yapılmış ve en ilginç de uygun fiyatlı bir ürünü niye alayım? Hadi aldım, emektarı ne yapacağım? Bunu alınca bir iki yıl sonra, belki de bir iki ay sonra daha mükemmelini yapmayacakları, beni yine ayartmak istemeyecekleri ne malum? Hem zaten esas olan, aletin benim ihtiyacımı görmesi değil mi?

Kafamdan geçen bu minvaldeki nice sorunun cevabı olarak o Stanley kutusunu yerine bıraktım ve mutlulukla gülümseyerek boya reyonuna gittim, boyamı alıp evin yolunu tuttum.

Tüketim politikaları toplumu öylesine yönlendiriyor, baskı altına alıyor ki, eskiler hızla atılıyor, değerlendirilsin değerlendirilmesin yeni ve her yönüyle çok cazip görünen bir şey alınıp evlere götürülüyor: beklemek üzere. Böylece çöp bidonlarının üstü ve yanları da bu tür alet, giysi mobilya ve benzeriyle doluyor. Yeniler alınırken kullanım, işlevsellik değeri gibi özellikler hiç hesaba katılmıyor; katılmıyor. Alınıyor ve atılıyor. Sanırım, toplumu sarmalayan “var olmak için tüketmelisin” politikası yaptırıyor bunu.

Bu harcama alışkanlığı, sadece insan yapımı şeylere uygulanmıyor; insani ilişkilere de yansıyor. Eşyaları kontrolsüz tüketmek, insan ilişkilerinde de tüketmeyi birlikte getiriyor.

Babam yaşamını saatçilik, tüfek, tabanca tamir ve yapımı ile kazandı. O bizleri, 4 çocuğunu akıl, yetenek ve bilek gücüyle yetiştirdi. Her gün akşama kadar alet kullanırdı. Ne kadar alet dersenez, yeteri kadar; ne bir fazla ne bir eksik ve çok özel bir alet değilse yaşamı boyunca da değiştirmeden. Babamın o gün sahip olduğu el aletlerinin tümünü rahatlıkla sayabilirim. Toplam alet sayısı bugün herhangi birimizin evindeki alet sayısından eminim daha azdı.

Babam, Ağın'da "Saatçi Memet" ya da lakabıyla "Kadıyoran" olarak bilinirdi. Elektriğin de olmadığı o küçük kasabada, o sınırlı aletle ürettikleri, gerçekten dikkate değerdi. Ondan kalan aletlerin birkaçını anı olarak hâlâ saklarım. Mesela el mengenesi, neredeyse elinin içinin biçimini almıştı. Çocukluğumdan beri o aleti kullandığımı biliyorum. Bir de o el mengenesinin biraz daha büyüğü vardı; daha iri şeyleri kıstırmak ve eliyle eğelemek için kullanırdı. Bir üçüncü el mengenesi olmadı yaşamı boyunca; iki masa mengenesi gibi, biri büyük biri küçük. İki Union marka, elle çalışan masa matkabı. Tüm aletleri de öyleydi. Bir küçük çekici vardı, bir de onun biraz büyüğü. İngiliz çekici denilen, bir tarafı yarım küre biçiminde, bir de büyük dört köşe çekiç vardı, sanırım 1,5-2 kilo kadardı, bir tarafı yassıydı ama keser gibi keskin değildi; yarım santim civarında küt, uzun ve yassıydı. Zorlu işlerde kullanırdı. Bir de babamın benim gençliğimde edindiği, dedemin yaptığı demir saplı duvarcı çekici vardı; onu çok kullanmazdı.

Yaşamı boyunca kullandığı ege ve benzeri alet ve avadanlığa çok özen gösterir, her kullanımının ardından bakımını yapardı. Eğinin ağız kısmına el sürmezdi mesela, yağlanırsa törpülemesi zayıflar diye. Saatçi takımları da yine öyleydi. Bir aletin eksikliğini duyduğunda veya o alet artık ihtiyaçlarına yanıt vermekte zorlandığında onu atmadan yenisinin, ama en kalitelisinin seçimini yapar, İstanbul'a sipariş verirdi, parasını göndererek.

Babam ilçedeki çoğu insan gibi herkesle iyi geçinen, sevilen biriydi. Sanatından dolayı da o bölgede ayrıca aranır ve takdir edilirdi. Bir de kendi yakın dostları vardı, onlara özel olarak değer verirdi. "Attığı" hiçbir komşumuz yoktu; tıpkı aletleri gibi. Tüketmezdi çünkü değerlendirir, paylaşırdı.

Yukarıda sözünü ettiğim, babamın az kullandığı demir saplı dördüncü çekici, gözyaşlarıyla nasıl edindiğini anlatacağım.

1968 yılıydı. Orhan'la (Ercan), dedemin zamanının büyük kısmını geçirdiği ve o zaman o bölgenin belki de en bakımlı ve büyük bağını, bahçesini yaptığı, adına Fürembeyi dediğimiz, sanırım 200 dönümlük bir dağa gittik. Dağ diyorum, çünkü dedemin zamanında bağ olan bu yer, dedemden sonra bakımsızlıktan dağ olmuştu; davarların otlama yeri idi. Babamın zaman zaman su çıkarma çabaları, çiftçiliği bilmeden bakım için harcadığı çabaları sonuç vermiyordu. O bakımlı bağ giderek "dağ"a dönüşmüştü. Dedemin çıkardığı sular, yine bakımsızlıktan, su yatakları ve toprak altındaki taştan suyolları çökünce kurumuş ya da ip gibi akar olmuştu. O suların beslediği bitkiler de tabii bundan nasibini almış, çoğu kurumuştu. Sadece dayanıklı meyve ağaçları ve zamana direnen bazı asmalar inatla yaşamayı sürdürüyor ve çobanların otlak olarak kullanmalarından dolayı kuruyup gidiyordu. Bugün bile bazı yerlerde asma tevenkleri görmek mümkün.

Babam benim çocukluğumda su çıkarmak için kolları sıvadı. Uzunca bir zaman her gün gitti geldi. Zaman zaman yardım için beni de yanında götürüyordu. Meyilli bir yerde, bayırdan dolayı giderek derinleşen bir kanal açmıştı. 15-20 metre sonra, kanalın sonunda derinlik 3-4 metreyi bulunca, oradan ileriye doğru 60-70 cm yüksekliğinde, 10-15 metre boyunda bir tünel açmıştı. Sonra bu tünelin bitiş yerinden ve hizasından, 10-15 metre ilerden bir kuyu açıp, ilk açtığı tünelin derinlik hizasına gelince, kanalın başına doğru

bir tünel açmaya girişmişti. Sona yaklaştığı zaman, tünelin ucuyla, kanalın ucunun birbirini karşılaması için de beni götürüyordu. Ben elimdeki taşı zaman zaman babamın kazdığı yönde kil duvara vuruyordum. O da benim sesimi dinleyerek yönünü buluyordu. Yaptığı planlamaya göre bir kanal, 4 kuyu ve bunları iki taraflı bağlayan tünellerde çalışıyordu. Babam ilk kazdığı kuyu ile kanalı birleştirdikten sonra, aynı kuyunun ters yönünde 4-5- metre, öndeki tünelin hizasına kadar kazıyor, ilk tünelle birleştiriyor, altını taşlarla üstü kapalı ark yapıp ilerideki yeni kuyuyu açmaya gidiyordu. Ben de çocuk halimle, bu tünellerin birbirini karşılaması için, işe yaramanın mutluluğuyla, babamın çağırmasını dört gözle bekliyordum. Suyu bulmuştu ve kanalın ucundan akıyordu. Babamdan sonra o su da dedemin emeğinin akıbetine uğramıştı. Son gittiğimde akıyordu akmasına ama iplik gibi ipince haldeydi.

Bu ve buna benzer anılar, babamın anlatımları, benim için Fürembeyi'ni anlamlı bir yer yapmıştı. Şimdi bile Ağın'a her gidişimde ilk uğradığım yer, bir saatlik mesafedeki o yer olur.

Orhan'la 1968 yılında, av için değildi sanırım, mişmiş, kayısı ve varsa meyve toplamaya Fürembeyi'ne gittik. Dedemden kalan birkaç ağaç yaşıyordu ve bir kısmının da meyvesi çok güzeldi. Aşağı Fürembeyi'nin alt yukarı ucundaki mişmişin başına çıktık Orhan'la. Yağmur sularının oluşturduğu seller toprağı sürüklemiş, zaten beyaz olan toprak, taşlı bir beyazlığa bürünmüştü. Ağacın başındayken (ki oldukça büyük bir ağaçtı), aşağıda sel yatağının oyduğu beyaz ve çakıllı toprakta bir demir boru parçası ilişti gözüme. Orhan'a seslendim, o da” boru gibi bir şey” dedi. Aşağı indim. Bir taşla borunun etrafını kazdım. Ortaya sapı demirden, el yapısı bir duvarcı çekici çıktı. Topladığımız meyvelerle eve geldim. Yukarıdaki büyük odada babam, her zaman oturduğu yerdeydi. Elimdeki meyveleri orada bir yere bırakırken ona Fürembeyi'nde bir çekiç bulduğumu söyledim babamın

duygulu gözlerle elimdeki çekice baktığını fark ettim. Gözlerinde yaş damlaları belirmişti. Babamın gülerken gözlerinden yaş geldiğini çok görmüştüm; zaten içtenlikle gülerdi. Ama bu yaşlar başkaydı. Babamın sessiz tepkisine şaşırılmış, çekici oraya bir yere bırakıp sessizce odayı terk ettiğimi bugünkü gibi anımsıyorum.

Gözyaşlarının yanıtını ancak ertesi günü öğrenebildim.

1900'lerin başı, bugünden yaklaşık 100 yıl önce. Dedem sabah güneş doğmadan Fürembeyi'ne gidiyor, akşama kadar çalışıyor, ailece çalışıyorlar, akşam da geç vakit eve dönüyorlarmış. Bir yerlere duvar örmek için kendisinin yaptığı çekici de götürdüğü bir gün, işi uzayınca çekici eve getirmeyip bir yerlere saklamış. Yaşı da doksanına merdiven dayamış olmalı, ertesi gün çekici sakladığı yerde bulamamış. O gün ve takip eden birkaç gün daha, çocuk olan babam dahil, evdeki herkesi götürmüş, her tarafta çekici aramışlar, bulamayınca dedem çok öfkelenmiş, çok üzülmüş ama ne çare? Anlaşılan hem kendi yaptığı için, (o zamanlar belki de Ağın'da başka çekiç yoktu), hem de işine yaradığı için çok kıymetliydi. Günlerce arayıp bulamadıkları çekici, aradan geçen yaklaşık 50 yıl sonra, ben elime alıp çıkagelmişim. Babam daha odaya girer girmez elimdeki çekici görünce hemen tanımış. Daha sonra babam, nerede bulduğumu tahmin etti. Dedem de doğru anımsıyormuş ama anlaşılan toprağa, belki de bir duvara gömdüğü için o günlerde bulamamışlardı.

O çekiç babamın atölyesinde hep durdu. Yaklaşık 10 sene önce atölyeden arta kalanları karıştırdığımda elime gelmedi. Zaten o zaman aklımda da yoktu. Ta ki geçen gün konuyu anlatana kadar. Bu anı da böyle tazelenince ilk gidişimde o çekici bulmak da zorunlu hale geldi.

Anılar belleklerimizde taptaze duruyor da çekiç evde duruyorsa tabi.

Ağın'a uzanır köprüler

Dursun ÖZDEN

Yol eri gezgin dervişin bitmez yolu, bu kez Elazığ'a bağlı Ağın'a düştü. Keban Baraj Gölü suları altında kalan tarihi Karamağara Köprüsü, Süderek asma köprüsü ve pek çok antik değer sular altında yok olup gitti. Köylerden ve çevre ilçelerden Ağın'a gelmek isteyenler kendilerini ölüme taşıyan tahta feribot yaptılar. Şimdilerde ise, Elazığ ve Malatya'yı Ağın'a bağlayan Arapkir Çayı üzerinde gidip gelen küçük feribot çözüm olmuş. Oysa burada uzun yıllardır bir türlü tamamlanamayan ve arapsaçına dönen betonarme Karamağara köprüsü bir türlü bitirilemiyor.

Malatya ve Elazığ havalimanlarından ve otobüslerle ulaşmak çok kolay. Şimdi ise, Keban Baraj Gölü kıyısında bulunan ve bir deniz kıyısını andıran dinlenme yerleri ile alternatif turizm ve yeni tatil arayışında olanlar için bulunmaz yer... Beyaz tepelerin ve yeşil bir vadinin üzerindeki

Ağın, Keban Baraj Gölünün oluşturduğu bir yarımada arasında kurulu cennet bir ilçe. Ağın'ın girişindeki tabelada nüfusun 3 bin 590 yazdığına bakmayın.

Kış mevsiminde Ağın'da emekliler ve devlet memurlarından başka kimse bulunmuyor. Ağın sürekli dışarıya göç veriyor. Ağın; Keban, Kemaliye, Arapkir ve Çemişgezek komşu ilçeler

arsında okuma yazma oranı en yüksek yerlerden biri. Düşün, sanat ve kültür alanında tanınmış

pek çok ünlü yetişmiş Ağın'da. Ağın çevresinde ve bağlı köylerinde bulunan kaya mezarları, özellikle Bademli Köyü yakınlarındaki dört adet kral mezarı, bölgenin tarihi dokusu açısından Urartu dönemi izlerini taşımaktadır. Osmanlı salnamelerinde, Ağın halkının bu günkü bulunduğu vadiye yerleşmesi ise, 1680'lere dayanmaktadır. Rehber arkadaşım Ali Seyhun ve Gürol Korkmaz, Ağın ismi üzerinde farklı

açıklamada bulundu. Ağın'ın, Kırgızcada akıcı ve cereyan anlamına geldiği, ak toprak üzerine kurulu yer, omuz, sırt ve arka anlamına geldiği, ayağın topuk arkasındaki ince boynu ya da ayağın üstündeki tümsek yer olduğu ve günümüze Ağın olarak taşındığını söylediler. Bir zamanlar, şaraplık öküz gözü üzümeleri ve dut pekmezi ile ünlü Ağın, şimdilerde ise Ağın leblebisi, Keban Baraj Gölünden çıkarılan büyük turna balığı ve alternatif turizm ile adını duyurmaya çalışıyor.

Ağın'ın bir başka bilinen yanı ise, parmak ısırtan ünlü yemekleridir. Bunlardan, kaburga kebabı, yemlikli yemek, pırpışık kavurması, haveçli çorba, döğmeç, bumar dolması, yoğurtlu gıldirikli köfte, borani, sırın, kulik, muhaşerli pilav, tirit, kaygana, üzüm ve dut kurusu, cevizli sucuk, kırmıtık ve pestil gibi damak tadı, özgün yiyecekler bölgenin geleneksel yaşamına damgasını vurmaktadır.

Köy kahvelerinde ve ilçe merkezinde pek çok efsane, masal, destan ve fıkralar anlatılmakta. Bunların arasında tipik fıkracıardan Ağınlı ibik dayı; fıkraları, nükte ve alayları, hazır cevaplılığı ile Ağın halkının ince zekasını ve Ağın aklını ortaya koymaktadır.

Yazının içinde, Ağın'lı edebiyat ve sanat adamlarından söz etmişken, Ağın halk oyunları ve özgün yöresel müziği de tıpkı yemekleri gibi ünlüdür. Gelin ağlatma, meşenin tepelisi, derya kenarında ve seher vakti gibi türkülerin yanı sıra. büyük cevizin dibi ve ağır hava gibi oyunları da ünlü, îri kiraz ve hıyar yetiştirmekle ünlü Pala Hüseyin bize şu özgün sözlerle Ağın'ı anlattı: "Ya bir yol aç, ya bir yol bul, ya da yoldan çekil."

Ağın gezimiz ve yol serüvenimiz sürüyor... Keban Baraj Gölü'nün göğsüne bir

kama gibi saplanan Galacık tepesinde gün batımı izlemenin dayanılmaz hafifliğini yaşıyoruz.

Gök maviyi kıskandıran turkuaz mavisi, Ağın körfez sularını ve çevresini saran özgün mimarisi ile gelincik gibi süzülen Ağın evleri, alternatif turizm cenneti olarak yeni konuklarını bekliyor.

* 4 Mevsim Gezi dergisinden alınmıştır.

Yalnız Adam

Çelik GÜLERSOY

1919'un Mayıs'ında, o köhne tekne ile, Karadeniz'in azgın sularına çıkarken önünde nasıl bir sürecin açılmakta olduğunu düşünmekteydin, herhalde. Harbiye'de rütbelerini takındıktan sonra geçen son yıllarında, ordulara kumanda etmiş Osmanlı Paşası olarak, ülkeni yeter derecede tanıydın o deneyimler sana, yoksul köylü insanının ne som yürekli ve özverili kaldığını, buna karşılık **"rical-i devletin"** çoğunun ise, ne denli çıkarıcı ve rahatına düşkün olabileceğini, yeterince öğretmişti.

İkincileri, birincilere dayanarak alt edebileceğinin hesabı ile yola çıktın.

Samsun, Amasya, Erzurum ve Sivas. Halkın buralarda seni, bir yoksulluk, bir tükenmişlik ve kaç savaşın tortusu ve yılgınlığı ortamının verebileceği son bir sıcaklık ve sevgiyle karşıladı. Daha ilk günden, **sen de kabullendin bu yaşamı.**

Halk çocuğuydun ve Habiye'yi de yatılı okumuştun. Ama kordonları ve apoletleri taktıktan sonra, önüne açılmış olan dünkü yaşamın az görkemli değildi. Ataşemiliterliğinde tanıdığın Sofya'nın operaları, Viyana valsleri ile pırıldayan balolar, Dersaadet'te Pera Palace salonları, Nişantaşı madamlarının Fransızca sohbetli çay partileri... **Hepsi-hepsi, gerilerde kalmış, daha doğrusu bütün o yaldızlı kitapları, kutsal bir dava uğruna, sen kendi ellerinle kapatmıştın.**

Yeni dünyanın, ıssız, dar ve toprak yollar ve **"berhane"** okul binalarının gamlı ve boş odalarıydı.

Yanıdaki üç-beş can yoldaşınla sığındığımız bu koşullarda bütün rızkı, bir kışlanın iki kaplık karavanasıydı. Çoğu gün sac bir sobada ıslak odunlar cızırdarken, kahve ve şekerin bile, ikisini bir araya getiremiyordunuz. Fazladan birisi yatıya geldiğinde, **sen koca Mirliya, sen masallar prensi,** köhne odanı bile bırakıp, kahve ocağında yattığın oluyordu. Üç kuruluşluk harcırahlarımız bittiği için, kimileriniz kürkünü-paltosunu satıyordu.

Padişahın azline karşı, rütbelerini kendi ellerinle söktüğün ve altın sırmalı yaver kordonlarını çıkarıp attığın zaman, **sırtına giyecek sivil elbisen yoktu.** Valinin az kullanılmış redingotunu ve fesini kabul ettin.

Bunların hiçbirinin, yüreğinde ezikliğe bile yol açmadığını biliyorum. Evet, ben oralarda değildim, senin bu yoksulluklara kanat açmandan, ancak 10 yıl sonra dünyaya gelmişim. Ama inan bana, epeyce okudum. Genelkurmayın zengin kitaplığında nöbetçi subaylığı görevlerimde, 1960'ın karlı kış gecelerinde başladım, âhir ömrümde hâlâ sürdürüyorum.

Hepsini biliyorum. Hiçbir zorluk, seni yıldırمامış ve yüksündürmemiş. Ne isyanlar, ne parasızlık, ne de karşında selam çakanların bile tutarsızlıkları ve bir dalda durmazlıkları.

İstanbul, 4 düvelin askeri ve zırhlıları ile örtülü. Yunan İzmir'e çıkarılmış, Ege'ye yürüyor. İtalyan, ona toprak kaptırmamanın peşinde. Adana ve doğusunu, Ermeni çetelerinin önüne düştüğü Fransız ele geçirmiş, şehirleri yakıyor. Sakarya'nın, Konya'nın yobazları ayaklanmış, adam kesiyor. Yunan zırhlıları Karadeniz'e çıkmış, limanları topa tutmakta. Çılgın Enver, Rus sınırından yurda sızmak için dolaplar çeviriyor. İstanbul'daki satılmışlar, telgraf üstüne telgraf, emir üstüne emir yağdırıp, kullarını valiliklere ve kumandanlıklara atıyor. Payitaht, hakkınızda idam kararı çıkarmış. Senin topladığın Sivas Kongresi'ne koşan kafası fesli **"münevverler"** Amerikan mandası peşinde. **Ve bunların hepsi, aynı zaman diliminin içinde olmakta.**

Sen ve üç-beş arkadaşın ise, uykusuz geçen gecelerinde, ya ateşler içerisinde yatıyorsunuz, ya da at sırtında, patlak lastikli otomobillerde, yağmuru ve karı iliklerinize kadar yiyorsunuz. Ankara yolunda Beynam Köyü'nün muhtar odasında, sedirleri yol arkadaşlarına verip, senin yer şiltesinde uyuduğun geceler var. Çevrendekiler bile, bir yerde bıkip yılıyor, **"Paşam, vazgeçelim bu davadan. Para yok,**

silah yok. Halk tükenmiş” diyenlere, “Sen yorulmuşsun, bu gece biraz uyu, o dediklerin olsaydı, bu savaşı annem de başarır!” diyerek, herkese güç aşılıyordun. Çünkü, sadece senin gözlerin, uçurumları ve karanlıkları değil, uzaklarda ışıldayan ufukları görüyordu.

Ama Ankara’ya geçtiğinizde, tarih kitabının önünüzde açtığı yeni bir sayfanın, seni ilk kez üzdüğünü, ilk kez sarstığını, adım gibi biliyorum: Payitahtta “Meclisi Mebusan”ın açılışı. Genel bir seçimi ve yaygın bir Meclisi, sen istemiş ve sen hazırlamıştın. Ama 4 düvelin askerinin süngü takıp beklediği ve zırlıların toplarını saraya çevirdiği Dersaadet’te değil, Anadolu’nun bağrında. Özgürlük ve bağımsızlık ateşini yaktığın yaylalarında.

İkisinin farkını kimseler görmedi, yada anlamak istemedi.

Günler boyu dil döktün, hatta çırpındın. Anlatamadın: “Gitmeyin, güvenmeyin, düşman silahlarının gölgesinde Meclis olmaz. Bırakmazlar, yaptırmazlar.”

*Meclis yaşamaz, hakka tahassürle solurken
Sussun diye vicdanına yumruklar inerse
İğfal ile, tehdit ile titrer ve sineser
Millet yaşamaz, ma’şeri millet boğulurken.*

Ama en yakınların bile, mebus seçilir seçilmez, Âsitane’ye koşular. Evet, onların da işi kolay değildi. Bırakıp çıktıkları “viran olası hanelerinde, evlâd-ü eyâlleri vardı.” Ne yiyip ne içtiklerinden haber alamadıkları çoluk-çocukları vardı. Evden, ocaktan öte, bir de “Şehr-i Sitanbul” vardı. “Dışarıdan, uzaktan açılan gözlere süzgün, çeşman-ı kebûduyla, ne munis gözükürdü.”

Bunlara dayanamayıp, çoğu birer birer uçtular. Sıcak yataklarına, ihvan sohbetlerine... kavuştular.

Oysa senin de, aynı yerde bir yuvan ve elleri öpülecek bir anan kalmıştı. Ama sen, zoru, yani vatani ve ateşi yeğlemiştin. Onlara ise rahat, çekici geldi.

Çok geçmedi, dediklerin yine bir bir çıktı: İngiliz, şehre bütün bütüne el koydu. Karakol bastı, asker öldürdü ve Meclisi de darmadağın etti. Ama tuhaf şey, “meb’usan-ı kiram” bütün bu olacakları, önceden haber de aldıkları halde, son ana kadar bırakmadılar, önünde mavi denizin

çırpındığı yaldızlı salonları ve meşin koltukları. Vatan, fena ödedi onların bu gaffletini. Kimileri kovuldu, kimileri Malta’lara sürüldü.

Sen, Ankara’nın kıyısındaki köy evinde, tek başına kalan eşsiz adam. O akşamlar çektiğin hüznü, şimdi öyle anlıyorum ki. O ıssız gecelerinde, seninle birlikteymişim gibi.

Payitahtın sillesini yiyenler, birer birer, başları eğik döndüler. Gelemeyeni, hemen el koyduğun İngiliz rehinelerine karşılık, yine sen kurtardın. Kimine tren, kimine vapur gönderip, hepsini Ankara’ya yine sen aldırđın.

Hiçbirinin yüzüne de vurmadın. Deme-
din ki:

Ey sözde dostlar!

Ya İngilizler bu tokatı vurmasaydı, ne olacaktı?

Ankara ne olacaktı?

Ne olacaktı, kutsal savaşımız ve tam bağımsızlık?

Ben burada ne olacaktım, ben?

Dönenler, kovuldukları için dönmüşlerdi. Çevren yine kalabalıklaştı. Ama yapayalnız geçen günlerin ve gecelerin, sona ermiş oldu mu? Hayır olmadı. Çünkü kesin zaferden sonra bile, daha uzun sürecek bir yalnızlığa, bu kez sen kendin imza attın. Ellerle kurduğun yeni devlette, kendi mutluluğun için bir ailen bile olmadı. Çünkü kadın, oğul, kardeş, hatta yeğen, hiç kimse, milletin başına dert olsun istemedin.

En neşeli gözükken yeni ve donatımlı sofralarının sonunda, herkes, eşleri kollarında mutlu yuvalarına dağılırken, sen hep gam kadehinle baş başa kaldın.

**Yalnız adam, ışık adam, eşsiz adam,
Asıl değerini yeni yeni anlıyoruz.**

**Ne acıdır ki, karşıtların çoğaldı.
Fakat sevenlerin, daha da arttı.**

**Üç çeyrek yüzyıl geçti aradan.
İlk kez, artık yalnız değilsin.**

**İçimizdesin, içimizdesin.
Ne özledik, bilemezsin.**

Şiirler...

KİM KALDI

Doğup büyüdüğüm canım memleket
Varam hele görem sende kim kaldı
Bir suçum var ise ne olur affet
Şöyle bir yol soram hele kim kaldı

*Gel hele kardaşım gel benim canım
Viraneye döndü iyice bir yanım
Gahi yanar gahi tütmez dumanım
Kuş açmayan it ürmeyen köy kaldı*

Dur hele dur gitme biraz yavaşla
Gel sen de şu işe başından başla
İster ağlat bizi istersen taşla
Biz öldük de ağlayacak kim kaldı

*Her evde kalmış birkaç ihtiyar
Çekilen gidiyor hep diyar diyar
Ne çalacak ne de oynayacak var
Köyüm diye bekleyecek kim kaldı*

İhtiyarların da güçleri yetmez
Ne kadar söylesem daha da bitmez
Ne bir dal dut kaldı ne bir taş bekmez
Sinekli ayrandan başka nem kaldı

*Eskisi gibi çakırkeyf gülenim yoktur
Birbirinin halinden bilenim yoktur
Ben aşksam eğer yalanım yoktur
Hasretlikten daha başka nem kaldı*

Mustafa ÖZDEM

LOZAN

“Bağımsızlık karakterimdir.” diyen;
Her zaman ulusuna güven duyan.
Uzun savaşlarla sınırın çizen.
Düşmana verilen yanıt Lozan.

*Atatürk. İsmet’le binlerce Paşa;
Askerin, milletin, ordunla yaşa;
Akılla, fen ile. inançla coşa;
Düşmana atılan tokattır Lozan.*

Düşmanın gizil amacı bitmedi,
İsmet’ten aldığı yanıt yetmedi.
Kazandı savaşı kinler gütmedi;
Düşmanı titreten anıttır Lozan.

*Sınırlar değişmez, vatan bölünmez;
Bu halkın sabrı da deney edilmez,
Amaç saygı, sevgi; kinler güdülmez;
Düşmana verilen ibrettir Lozan.*

Herkes yeminine sadık kalmalı.
El ele. sırt sırta kenet olmalı;
Dört bir tarafa haber salmalı.
Düşmana bile senettir Lozan.

*Şahinim seksen dokuzuncu yılda.
Barış güvercini uçuyor dalda.
Kırılır, eğilmez asla bu yolda;
Düşmana verilen öğüttür Lozan.*

Mustafa ŞAHİN

Trafik Sigortası Hakkında Bilmemiz Gerekenler...

Türkiye Sigortalar Birliği

Trafik Sigortası manevi tazminat taleplerlerini karşılar mı?

Trafik Sigortası manevi tazminat taleplerini karşılamaz.

Motorlu Kara Taşıt Araçları İhtiyari Mali Sorumluluk sigortası manevi tazminat taleplerini karşılar mı?

Motorlu Kara Taşıt Araçları İhtiyari Mali Sorumluluk sigortası ile manevi tazminat talepleri ek sözleşme ile teminat altına alınabilir.

Aracın kayıtlı olduğu il Trafik sigortası primini etkiler mi?

Evet, etkiler. Araç işletenlerine kayıtlı oldukları illere göre (link) Trafik Sigortası Tarife ve Talimatlarında belirtilen oranlarda il trafik hasar yoğunluğu indirimi yapılır.

Zorunlu Karayolu Taşımacılık Mali Sorumluluk sigortası yaptırmış bir araca Trafik sigortasında indirim yapılır mı?

Evet, yapılır. 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununa tabi yolcu taşımacılarının, yolcuya gelebilecek bedeni zararlar için bu Kanun gereğince Zorunlu Karayolu Taşımacılık Mali Sorumluluk sigortası yaptırdıklarını belgelemeleri durumunda yüzde 20 oranında indirim yapılır.

Motorlu aracın kazaya karışıp karışmaması Trafik sigortasının primini etkiler mi?

Evet, etkiler. Sigorta şirketleri (link) Trafik Sigortası Tarife ve Talimatlarında belirtilen basamak ve oranlara göre hasarsızlık indirimi veya prim artırımını uygulaması yaparlar. İşleten sıfatıyla ilk kez trafığe çıkacaklar için dördüncü basamaktan prim uygulanır.

Trafik Sigortasında tazminat ödemesi nedeniyle yapılan prim indirimi veya prim artırımını uygulaması, aracı mı yoksa işleteni mi takip eder?

Tazminat ödemesi nedeniyle yapılan prim indirimi veya prim artırımını uygulaması işleteni takip eder.

Aracın çektiği römork, yarı römork veya çektiği başka bir aracın neden olduğu zararlar, çeken aracın trafik sigortasından karşılanır mı?

Evet, çeken aracın trafik sigortası araca bağlı çekilen römork, yarı römork veya çekilen diğer bir aracın neden olduğu zararları da kapsar. Ancak römorklar insan taşımada kullanılıyorsa, çeken araçtan ayrı ve özel şartlar içeren ek bir sorumluluk sigortası yaptırımları gerekir.

Motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyetlerde

bulunan teşebbüslere, gözetim, onarım, bakım alım-satım, araçta değişiklik yapılması amacı ile bırakılan aracın sebep olacağı zararlar Trafik sigortası teminatı kapsamında mıdır?

Motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyetlerde bulunan teşebbüslere, gözetim, onarım, bakım, alım-satımı araçta değişiklik yapılması amacı ile bırakılan aracın sebep olacağı zararlar teminat kapsamı dışında olup, motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyetlerde bulunanların eksik teminat ve primleri ile ilgili bilgiler (link) Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Tarife ve Talimatı içerisinde ayrıca açıklanmıştır.

Yarışa katılan araçların verecekleri zararlar trafik sigortası teminat kapsamında mıdır?

Yarışlara katılan araçların sebep olacağı zararlar teminat kapsamı dışında olup, yarış düzenleyenlerin sorumluluklarını sigorta ettirmeleri zorunludur. Motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyetlerde bulunanların ve yarış düzenleyenlerin teminat ve primleri ile ilgili bilgiler (link) Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Tarife ve Talimatı içerisinde ayrıca açıklanmıştır.

Trafik sigortasında tedavi gördükten sonra ölen kişiye, hem tedavi, hem ölüm tazminatı ödenebilir mi?

Evet, poliçede belirtilen 2 ayrı teminatın 2 ayrı limitine kadar tazminat ödemesi yapılabilir; önceden ödenen tedavi giderleri ölüm tazminatından mahsup edilmez.

Ölüm, yaralanma sonucunda geçici veya kalıcı iş görememe hali oluşturduğunda, trafik sigortası bu zararı öder mi?

Evet. Tedavi giderlerinin dışında, bu şekilde bir kayıp da varsa, yine aynı teminat limiti ile sınırlı olmak kaydıyla, trafik poliçesi tarafından ödenir.

Sigortalıya dava açılması halinde, bu giderler trafik sigortası kapsamında mıdır?

Evet. Dava masrafları ile avukatlık ücretleri, poliçe limitleri ile sınırlı olmak kaydıyla trafik poliçesi kapsamındadır. Meydana gelen hasarda sigortalının kusuru yoksa ve yine de açılan bir dava varsa, Trafik sigortası bu masrafları da kapsar.

Trafik kazasında zarar görenler kazaya neden olan kişiye taleplerini ne kadar sürede yapmalıdır?

Zarar gören, kazaya neden olan kişiyi öğrendiği tarihten itibaren 2 yıl içinde talebini bildirmek zorundadır. Ancak bu sürede her halükarda kaza tarihten itibaren 10 yıl ile sınırlıdır. Bu süre bittikten sonra yapılacak talepler karşılanmaz.

Trafik sigortasında tazminat kaç gün içerisinde ödenir?

Trafik sigortasında Tazminat gerekli belgeleri sigortacının merkez veya kuruluşlarından birine iletildiği tarihten itibaren sekiz iş günü içerisinde ödenir.

İşveren Sorumluluk sigortası nedir?

Bir işyerinde işverene bir hizmet sözleşmesi ile bağlı ve Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununa tabi çalışanların işlerini yaparken kendisine veya üçüncü şahıslara vereceği zararlar nedeniyle işverene düşen kanuni sorumluluğunu teminat altına alan bir sigortadır.

İşçi çalıştığı yerde meslek hastalığına yakalanırsa, İşveren Sorumluluk sigortasından faydalanabilir mi?

Meslek hastalığı standart teminatların dışındadır, ek teminatla poliçeye dahil edilebilmektedir.

İşveren Sorumluluk sigortası mecburi bir sigorta mıdır?

İşveren Sorumluluk sigortası isteğe bağlı bir sigortadır, zorunlu değildir.

Hırsızlık sonucu meydana gelen hasarı ödendikten sonra çalınan mallar kısmen veya tamamen bulunursa ne yapılmalıdır?

Sigortalı bu durumu sigortacıya bildirmek zorundadır. Sigortalı, bulunan şeyin değerini ödeyerek ya geri alır, ya da bulunan şeylerin mülkiyetini sigortacıya devreder. Geri alınma durumunda, bulunan şeylerde çalıma dolayısıyla bir kıymet eksilmesi meydana gelmişse, sigortacı bu zararı ödemek zorundadır.

Hırsızlık sonucunda meydana gelen hasarın ödemesi ne zaman yapılır?

Çalınan sigortalı değerlerin bulunması için ilgili makamların yapacağı araştırmalar 30 gün içinde sonuçlanmadığı takdirde ilgili makamdan sigortalı değerlerin bulunamadığına dair yazılı beyanın alınmasını takiben ödeme yapılır. Bununla birlikte sigortacı belirlenen tazminatı rizikonun gerçekleştiğini belirleyen bilgi ve belgelerin kendisine ulaşmasından itibaren 30 gün içinde ödemek zorundadır.

Sigortalı malların mülkiyetinde bir değişiklik olduğunda Hırsızlık sigortası devam eder mi?

Sözleşme süresi içinde, menfaat sahibinin veya zilyedlik durumunun değişmesi halinde (ölüm hali hariç) sigorta sözleşmesi geçersiz olur. Poliçenin iptalinin geçerli olduğu tarihe kadar geçen sürenin primi, gün esaslı üzerinden hesap edilir ve geri kalan süreye ait prim yeni hak sahibine verilir. Ölüm halinde ise yeni hak sahibi sigortayı öğrendiğinde durumu sigortacıya 15 gün içinde bildirmelidir.

Cam Kırılması sigortasının teminat kapsamı nedir?

Poliçede gösterilen yerlerdeki cam ve aynalarda kırılma nedeniyle meydana gelecek hasarları teminat altına almaktır.

Üçüncü Şahıslara Karşı Mali Sorumluluk Sigortası teminat kapsamı nedir?

Üçüncü Şahıs Mali Sorumluluk sigortası,

sigortalının bizzat kendisinin veya yanında çalıştırdığı kişiler ile aile efradının, bir kaza sonucu üçüncü şahıslara verecekleri bedeni ve maddi zararları poliçede belirtilen limitlere kadar teminat altına almaktır.

Üçüncü Şahıslara Karşı Mali Sorumluluk sigortasında üçüncü şahıs sayılmayanlar kimlerdir?

Sigortalı gerçek kişiye bir hizmet veya vekalet ilişkisi ile bağlı olanlar, aile efradı (sigortalının eşi, evlad edindikleri, sigortalıyı evlat edinenler, sigortalı ile birlikte oturmaları halinde, kardeşleri damatları, gelinleri ve kendisi tarafından bakılan sair akrabaları, sigortalının eşinin usul ve furuu ile kardeşleri) ile sigortalı tüzel kişinin sınırsız sorumlu ortakları ve yetkili kişileri üçüncü şahıs sayılmamaktadır.

Asansör Mali Sorumluluk sigortası teminat kapsamı nedir?

Ticari binalarda veya konut binalarında bulunan asansörlerde meydana gelebilecek kazalar nedeniyle üçüncü kişiler tarafından ileri sürdürebilecek tazminat taleplerini belirli limitlere kadar teminat altına alan sigorta türüdür.

Asansöre kapasitesinin üzerinde kişi binmesi sonucunda meydana gelen hasarlar karşılanır mı?

Ticari binalarda veya konut binalarında bulunan asansörlerde taşıma kapasitesinin aşılması sebebiyle meydana gelen zarar ve ziyanlar teminat dışında kalmaktadır.

Tüpgaz Zorunlu Sorumluluk sigortasını kimler yaptırır?

Likit petrol gazını (LPG) depolayan, tüplere dolduran, doldurturan, nakleden, doğrudan doğruya veya yetkili bayileri kanalıyla tüketiciye satan ve bu faaliyetlerinden dolayı ruhsat almak zorunda olan LPG şirketlerinin yaptırmak zorunda oldukları bir sigortadır.

Tüpgaz bayiinde gerçekleşen patlama sonucu, komşu binada meydana gelen hasarı Tüpgaz Zorunlu Sorumluluk Sigortası karşılar mı?

Likit petrol gazı firmalarının kendi markaları altında doldurdukları veya doldurttukları ve yetkili bayileri aracılığıyla ya da doğrudan pazarladıkları tüplerin kullanılmak üzere bulunduruldukları yerlerde infilak etmesi veya gaz kaçırmaları sonucu (kusurları olsun veya olmasın) başkalarına vereceği bedeni ve maddi zararlar Tehlikeli Maddeler Zorunlu Sorumluluk Sigortası'ndan karşılanacaktır. Ancak kullanım haricinde satılmak üzere yetkili bayilerde bulunan tüplerin infilak etmesi veya gaz kaçırmaları sonucu (kusurlu olsun veya olmasın) başkalarına vereceği bedeni ve maddi zararlar Tehlikeli Maddeler Zorunlu Sorumluluk Sigortası'ndan karşılanacaktır.

Tehlikeli Maddeler Zorunlu Sorumluluk sigortasını yaptırmak zorunlu mudur?

Yanıcı, parlayıcı, patlayıcı ve yakıcı maddeleri üreten, depolayan, nakleden veya satanların yaptırmak zorunda olduğu bir sigortadır

Tehlikeli Maddeler Zorunlu Sorumluluk sigortasına ait primler nasıl belirlenmektedir?

Hazine Müsteşarlığı bu sigorta ile ilgili limitlerin yer aldığı bir Tarife ve Talimat yayımlamaktadır.

Kısa Kısa Haberler...

ELAZIĞ VALİSİ SAYIN ÖMER FARUK KOÇAK AĞIN'I ZİYARET ETTİ 23.11.2013

Elazığ Valisi Sayın Ömer Faruk KOÇAK 23.11.2013 tarihinde Ağın İlçesini ziyaret ederek çalışmalar hakkında bilgi aldı. Vali KOÇAK yapımı devam eden Ağın Köprüsünü ziyaret ederek Şantiye Şefi Erkan KESKİN'den bilgi aldı. Keskin; "520 metre uzunluğundaki köprümüz 280 metre orta açıklıkta olup inşaatı bittikten sonra eğik kablolu sistemli olarak araç trafiğine açık Türkiye deki ikinci köprü olacak ve 2014 yılı ikinci yarısında teslim edilecek" dedi.

Ağın Kaymakamı Levent YETGİN ve Ağın Belediye Başkanı Mustafa YENTÜR tarafından ilçe girişinde karşılanan Vali KOÇAK ilçe meydanında toplanan ve yoğun ilgi gösteren halkla selamlaşarak bir süre ilçe esnafını gezip sohbet etti.

Ağın'da faaliyet gösteren işletmeleri inceleyen Vali KOÇAK leblebi üreticisi Sıtkı İKİNCİ'nin leblebi fabrikasını gezerek leblebinin yapım aşamaları hakkında bilgi aldı. Ağın deri fabrikasını da gezen Vali KOÇAK daha sonra ilçeden ayrıldı.

AĞIN KAYMAKAMI MALATYA DERNEK YÖNETİMİYLE TANIŞTI..

19.07.2013 tarihinde ilçemiz Ağın'a atanan Kaymakam Levent Yetkin'le Malatya Ağın'lılar Dernek Yönetimi, kernek nede cafede bir araya gelerek tanışma fırsatı buldu...Dernek Yönetiminden Tahsin Aktaş, Ender Yandımata, Said Yalçın ve bir çok Ağınlı katıldı... Dernek Başkanı Yusuf Sümer Yalçın Kaymakam Yetgin'e, Ağın'lılar derneği yönetim kurulu adına günün anlamına binaen hat sanatıyla yazılı bir tabak hediye etti..

Tanışma toplantısında Elazığ'a bağlı olan Ağın ilçesi hakkında bilgi alışverişi yapıldı...Tanışma toplantısına bir çok Ağın'lı hemşerilerimizde iştirak etmesi Kaymakam Levent Yetgini memnun etti.. Toplantıda Ağın'ın bir çok sorunu dile getirilirken bilgi alışverişinde bulunuldu...

Malatya Ağın Derneği Başkanı Yusuf Sümer Yalçın her konuda Kaymakamımızın yanında olacaklarını belirterek, "Dernek ve yönetim kurulu adına bugüne kadar bir çok etkinliğe imza attık.. Dernek yönetimi olarak Kaymakamımızın projelerini destekleyeceğiz ve elimizden gelen her yardımı yapacağız" dedi... (Said YALÇIN haberi)

**SODES BENDE OKUMAK
İSTİYORUM PROJESİ BAŞLADI. 25.11.2013**

Elazığ Valiliği Koordinasyonunda, Ağın Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme Birliği Başkanlığı tarafından yürütülmekte olan, **“SODES Bende Okumak İstiyorum”** Dershane Projesi Kalkınma Bakanlığı tarafından finanse edilmektedir.

Dershane Projesinin yürürlüğe girmesi ile bir açıklama yapan İlçe Kaymakamı Sayın Levent YETGİN; “İlçemizde dershane olmayışı ve ulaşımdaki sıkıntılar nedeni ile dershaneye gidemeyen aktif eğitim hayatını sürdüren 20 lise son sınıf ve 12 orta son öğrencisinin 105.000,00TL bedelle Kalkınma Bakanlığının finanse ettiği proje kapsamında Elazığ İl Merkezindeki dershanelere Cumartesi sabah gönderip, Pazar akşam geri dönen 32 öğrencimizin eğitimdeki dezavantajlarını, avantaja çevirebilmek için çaba sarfediyoruz, bu tür projelere bundan sonrada devam edeceğiz” dedi.

Kaymakam Levent YETGİN Okullarda İncelemelerde Bulundu. 27.11.2013

İlçe Kaymakamı Sayın Levent YETGİN ilçe merkez ve Saraycık Köyündeki okullarda incelemelerde bulundu. İlçe Milli Eğitim Müdürü Mahmut KESGİNER ve Okul Müdürlerinden bilgi alan Kaymakam YETGİN öğrencilere test kitabı dağıttı.

Yaptığı incelemelerin ardından bir açıklama yapan Kaymakam YETGİN; “İlçemizdeki eğitim

seviyesinin yükseltilmesi için tespit edilen her türlü eksikliğin giderilmesine çalışılacağını, eğitimde çıtanın yükseltilmesi ana hedefimiz olacaktır” dedi.

* Ağın Kaşpınar Köy’ünden Karagilin Gemici Mustafa Karadağ’ın oğlu, Nursen Karadağ’ın değerli eşi, Mehmet, Murat ve Mehtap Karadağ’ın babaları Muzaffer KARADAĞ, Elazığ Araştırma Hastane’sinde tedavi görmekteyken 15.12.2013 tarihinde vefat etmiş, Kaşpınar Köyünde toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrıdan rahmet,yakınlarına başsağlığı dileriz.

* Ağın Hacı Yusuf Mahallesinden Kadingil’in rahmetli Kemal Yılmaz’ın değerli eşi, Şengül Yandımata, Şenel Kortikoğlu ve Temel Yılmaz’ın kıymetli anneleri, Meliha YILMAZ, Malatya’da tedavi gördüğü hastanede 13.12.2013 tarihinde vefat etmiş, ertesi gün Ağın’daki aile mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrıdan rahmet,yakınlarına başsağlığı dileriz.

* Ağın Uzungil Mahallesinden Kenan Çobanoğlu’nun eşi, Sevgi, Murat, Güler, Mehmet, Müdessir, Gülben ve Seçkin Çobanoğlu’nun anneleri Fatma ÇOBANOĞLU 6.12.2013 tarihinde Ağın’da vefat etmiş, ertesi gün Piralı Köyü’nde toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrıdan rahmet,yakınlarına başsağlığı dileriz.

EVLENENLER (KASIM - ARALIK 2013)

<u>MAHALLE-KÖY</u>	<u>ADI SOYADI</u>	<u>EVL. ADI SOYADI</u>	<u>EVL. YERİ</u>	<u>EVL. TARİHİ</u>
Kaşpınar Köyü	Başar ARSLAN	Neslihan PAYDAŞ	Ağın	16.10.2013
Dibekli Köyü	Ayça METİN	Mustafa BARANIOĞLU	Ümraniye	22.10.2013
Akpınar Mah.	Gülriş FIRAT	Hasan Ömer TOPUZOĞLU	Kadıköy	25.10.2013
Bademli Köyü	Ahmet EKER	Şüheda ÇEVİK	Keçiören	02.11.2013
Bahadrlar Köyü	Hüseyin Özgür GÜNDÜZ	Tuğçe YAVUZ	Çorlu	09.11.2013
Beyelması Köyü	Zeliha YÜCELKAN	Abdullah FURUNCU	Küçükçekmece	09.11.2013
Pul Köyü	İbrahim KARAKAŞ	Kübra AYDIN	Sultangazi	10.11.2013
Bahadrlar Köyü	Tülay AYHAN	Caner AYDIN	Çankaya	16.11.2013
Akpınar Mah.	Ali KORKMAZ	Damla ALBAYRAK	Mamak	19.11.2013
Pul Köyü	Sevde SEYHUN	Fatih YILMAZ	Yalova	22.11.2013
Pul Köyü	Esra ÖZER	İdris SÖZEN	Esenler	23.11.2013
Pul Köyü	Çağrı Fatih GÜR	İrina ROZENTAL	Kağıthane	23.11.2013
Uzungil Mah.	Mehmet Ruhi BEYDEMİR	Muradiye CANBEK	Kadıköy	24.11.2013
Demirçarık Köyü	Emin BİRCAN	Naciye Yeşim KANPAK	Küçükçekmece	30.11.2013
Altınayva Köyü	Fatma GÜLTEKİN	Murat CENGİZ	Esenler	05.12.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Murat ÇAKAR	Sibel YÖRÜK	Çankaya	07.12.2013

DOĞUMLAR (KASIM - ARALIK 2013)

<u>MAHALLE-KÖY</u>	<u>ÇOCUĞUN ADI SOYADI</u>	<u>BABA ADI</u>	<u>DOĞUM YERİ</u>	<u>DOĞUM TARİHİ</u>
Yedibağ Köyü	Derin KAYA	Serdar	Konak	29.10.2013
Pul Köyü	Zekeriya Buğra ÇELİK	Şahin	Küçükçekmece	31.10.2013
Modanlı Köyü	Burak ACAR	Hilmi	Bahçelievler	01.11.2013
Yedibağ Köyü	Hiranur ORHAN	Tamer	Kars	03.11.2013
Öğrendik Köyü	Muhammed Araf GÜLTEKİN	Burak	Elazığ	05.11.2013
Tatarağası Mah.	Eser ÇANKAYA	Gürsel	Elazığ	06.11.2013
Kuzgeçe Mah.	Ulaş Berk ŞENSES	Aykut	Malatya	11.11.2013
Demirçarık Köyü	Kerem UZUNOĞLU	Özkan	Zeytinburnu	11.11.2013
Uzungil Mah.	Azra AĞIN	Kadir	Seyhan	14.11.2013
Uzungil Mah.	Elsem Sare BEYDEMİR	Oğuzhan	Elazığ	16.11.2013
Modanlı Köyü	Kerem ÖZCAN	Yunus	Malatya	16.11.2013
Akpınar Mah.	Eymen BALTACI	Mustafa	Bahçelievler	18.11.2013
Şenpınar Mah.	Eymen USLU	Mahmud	Bahçelievler	19.11.2013
Akpınar Mah.	Umut GÜLTEKİN	Mutlu	Fatih	21.11.2013
Akpınar Mah.	Zeynep Sare YAMAN	Orbay	Palandöken	22.11.2013
Beyelması Köyü	Aras Karahan CUMURCU	Fatih	Malatya	22.11.2013
Modanlı Köyü	Hamza Emir AKSOY	Mehmet Fatih	Kadıköy	25.11.2013
Samançay Köyü	Elif Hüma YALÇIN	Selman	Kırıkkale	25.11.2013

DOĞUMLAR (KASIM - ARALIK 2013)

<u>MAHALLE-KÖY</u>	<u>COCUĞUN ADI SOYADI</u>	<u>BABA ADI</u>	<u>DOĞUM YERİ</u>	<u>DOĞUM TARİHİ</u>
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Doğa ÇİL	Emre	Maltepe	26.11.2013
Akpınar Mah.	Aras BALTACI	Necip	Keçiören	26.11.2013
Şenpınar Mah.	Deniz GÜLER	Nuri Ozan	Çankaya	27.11.2013
Beyelması Köyü	Çağan Ege ARICAN	Gökhan	Manisa	27.11.2013
Dibekli Köyü	Murad Armağan GÜNDOĞDU	Mustafa	Fatih	28.11.2013
Beyelması Köyü	Defne ÇELİK	Osman Serkan	Yenimahalle	02.12.2013
Bademli Köyü	Abdullah Mete ÖZDEM	Caner	Altındağ	02.12.2013
Kaşpınar Köyü	Mehmet Safa SELÇUK	Hüseyin	Elazığ	02.12.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Melisa ERALP	Tayfun Koray	Odunpazarı	05.12.2013
Şenpınar Mah.	Muhammed Ali DİRİCAN	Mehmet	Elazığ	07.12.2013
Modanlı Köyü	Hira Ceylin KARAMAN	Ahmet	Konak	09.12.2013
Dibekli Köyü	Erdem YÜCE	Serdal	Sultangazi	11.12.2013
Akpınar Mah.	İbrahim ÖZEL	Feyzullah	Şahinbey	13.12.2013
Akpınar Mah.	Ömer Ali UZUNOĞLU	Serhat	Şehitkamil	16.12.2013
Kuzgeçe Mah.	Deniz BİÇİCİ	Caner	Akdeniz	17.12.2013
Akpınar Mah.	İbrahim ÖZEL	Feyzullah	Şahinbey	13.12.2013
Akpınar Mah.	Ömer Ali UZUNOĞLU	Serhat	Şehitkamil	16.12.2013
Kuzgeçe Mah.	Deniz BİÇİCİ	Caner	Akdeniz	17.12.2013

ÖLÜMLER (KASIM - ARALIK 2013)

<u>MAHALLE -KÖY</u>	<u>ADI SOYADI</u>	<u>DOĞUM TARİHİ</u>	<u>ÖLÜM YERİ</u>	<u>ÖLÜM TARİHİ</u>
Hacıyusuf Mah.	İsmail Hakkı MÜCAHİTOĞLU	01.07.1937	Hatay	01.11.2013
Şenpınar Mah.	Ayşe GÜNDOĞDU	24.09.1926	Çankaya	02.11.2013
Tatarağası Mah.	Selahattin UZUNOĞLU	01.07.1937	Ağın	04.11.2013
Saraycık Köyü	Memduh ŞAHİN	01.04.1938	Arapgir	06.11.2013
Modanlı Köyü	Cemal FADILLIOĞLU	01.07.1929	Karabağlar	09.11.2013
Yedibağ Köyü	Hatice KARAKAŞ	01.07.1933	Elazığ	10.11.2013
Bahadırlar Köyü	Ayşe VAROL	03.05.1926	Elazığ	12.11.2013
Hacıyusuf Mah.	Mehmet Bedrettin BAYTAŞ	01.07.1927	Kadıköy	16.11.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Muharrem KARADEMİR	01.07.1930	Şahinbey	17.11.2013
Aşağıyabanlı Köyü	Zeynep YALÇIN	25.01.1926	Karabağlar	17.11.2013
Pul Köyü	Recep ORHAN	19.02.1958	Çankaya	27.11.2013
Dibekli Köyü	Aysel GÜNER	12.03.1938	Elazığ	30.11.2013
Bademli Köyü	Nazlı ÖZER	01.03.1919	Karabağlar	02.12.2013
Şenpınar Mah.	Fazilet ÇELİK	02.05.1940	Elazığ	04.12.2013
Modanlı Köyü	Mustafa ASLAN	20.11.1929	Esenler	05.12.2013
Pul Köyü	İbrahim KARAKAŞ	12.03.1991	Gaziosmanpaşa	05.12.2013
Uzungil Mah.	Fatma ÇOBANOĞLU	01.07.1937	Ağın	06.12.2013
Şenpınar Mah.	Eyyup Eli TAŞBAŞI	05.02.1938	Bornova	06.12.2013
Hacıyusuf Mah.	Nuriye OĞUZ	28.03.1931	Yenimahalle	08.12.2013
Hacıyusuf Mah.	Hanife YILMAZ	01.01.1942	Malatya	13.12.2013
Akpınar Mah.	Emine AKPINARLI	01.07.1937	Ağın	13.12.2013
Samançay Köyü	Nazlı Aysel KÖKSAL	01.04.1936	Çankaya	13.12.2013
Tatarağası Mah.	Muzaffer KARATAĞ	16.03.1950	Elazığ	15.12.2013
Dibekli Köyü	Kamil SEZER	05.04.1937	Fatih	19.12.2013

Ağın'da Kış... (Fotoğraflar: Gökhan GÜZEL)

Eğitim Burs Hesap Numaralarımız...

T.C.Ziraat Bankası Ankara Yukarıayracı Şubesi
Hesap No: 39775168-5005
İban No: TR53 0001 0008 3239 7751 6850 05

T.C. Ziraat Bankası Ağın Şubesi
Hesap No: 39775168-5004
İban No: TR72 0001 0005 4019 7751 6850 01

Bağışlarınızı bekliyoruz.